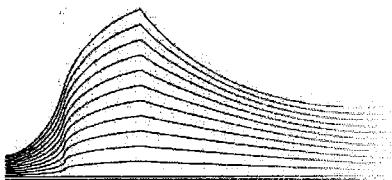

C

Kopie
Afgeleverd aan: mr. SOMERS Nele
art. 792 Ger. W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

160392

Uitgifte

Repertoriumnummer [REDACTED]
Datum van uitspraak 30 juni 2022
Rolnummer [REDACTED]

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Hof van beroep Gent

Arrest

eerste kamer

COVER 01-00002789410-0001-0040-01-01-1

[REDACTED] - In de zaak van:

[REDACTED], ON [REDACTED],
met maatschappelijke zetel te [REDACTED], [REDACTED]
appellante,

hebbende als raadsman mr. VUYLSTEKE Trees, advocaat te 8500 KORTRIJK, Spinnerijstraat
99/22,

tegen

1. [REDACTED], ON [REDACTED],
met maatschappelijke zetel te [REDACTED]

2. [REDACTED], RRN [REDACTED],
wonende te [REDACTED], [REDACTED]

3. [REDACTED], RRN [REDACTED],
wonende te [REDACTED],
geïntimeerden,

allen hebbende als raadsman mr. SOMERS Nele, advocaat te 2000 ANTWERPEN, Amerikalei
79 bus 201,

wijst het hof het volgend arrest:

I. Procedure

Het hof nam kennis van het dossier van rechtspleging, inzonderheid van:

- de bestreden beschikking in kortgeding van 19 oktober 2021 van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, achtste kamer;
- het verzoekschrift hoger beroep neergelegd op 20 december 2021;
- de beschikking artikel 747 §2 Ger.W. van 13 januari 2022;
- de door partijen neergelegde conclusies en stukken.

De partijen werden gehoord in openbare terechtzitting van 9 juni 2022 en de neergelegde conclusies en stukken werden ingezien.

Artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werd in acht genomen.

II. Feiten en voorgaanden

1. [REDACTED] is een bedrijf gespecialiseerd in het ontwerp, de productie en de verkoop van landbouwmachines in de vlassector.

[REDACTED] werd bij akte verleden op 20 december 2016 opgericht door [REDACTED] met inbreng in natura van tal van vaste materiële activa. Hij is de enige vennoot en tevens zaakvoerder.

De vennootschap heeft o.a. tot doel voor eigen rekening, voor rekening van derden, of in deelneming met derden, zowel in België als in het buitenland:

“De ontwikkeling, de fabricage, aankoop, verkoop en vertegenwoordiging van alle machines, werktuigen en aanverwante artikelen, in het bijzonder landbouwmachines; Het controleren, onderhouden en repareren van alle machines, werktuigen en aanverwante artikelen van mechanische aard; Vervaardiging van metalen constructiewerken en delen daarvan; Ondersteunende activiteiten in verband met de teelt van gewassen. Voorgaande opsomming is louter ten exemplatieve titel en geenszins beperkend.”

Sinds december 2017 werd de naam van de vennootschap gewijzigd in [REDACTED]

[REDACTED] was voorheen tewerkgesteld bij [REDACTED], dit sinds 2012. Tot 2013 was dit via een overeenkomst van uitzendarbeid. Nadien verleende hij zijn diensten als zelfstandige, tot november 2016 in eigen naam en nadien op naam van zijn vennootschap.

De samenwerking tussen [REDACTED] en [REDACTED] werd eind 2019 op zijn initiatief beëindigd. In november 2019 dienden ook werknemers [REDACTED] en [REDACTED] hun ontslag in bij [REDACTED] en traden zij in dienst bij [REDACTED].

2. Op 16 december 2020 legde [REDACTED] een eenzijdig verzoekschrift neer bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen afdeling Kortrijk, gericht tegen [REDACTED], [REDACTED]

Daarin vorderde ze, met toepassing van de art. 584, 871, 877, 878 en 1462 Ger.W. bij volstreekte noodzakelijkheid:

“A.

Een gerechtsdeurwaarder aan te stellen met als opdracht om zich te begeven naar (i) het productieatelier van eerste en tweede verweerders, gelegen te [REDACTED] en/of (ii) de maatschappelijke zetel eerste verweerder, te [REDACTED] en/of (iii) de woonplaats van tweede verweerder te [REDACTED] en/of (iv) de woonplaats van derde verweerder, gelegen te [REDACTED]

B.

Verweerders te bevelen om de volgende stukken in origineel, of in voorkomend geval in kopie, over te leggen / af te geven aan de instrumenterende gerechtsdeurwaarder:

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

Dit alles zoals opgesomd in randnummer 19;

C.

Verbod op te leggen aan verweerders om de instrumenterende gerechtsdeurwaarder/sekwester op enige wijze te hinderen in de uitvoering van zijn opdracht, reden waarom verzoekster vordert dat:

- aan verweerders, alsook aan de bestuurders van de [REDACTED] en haar werknemers, aangestelden of enige andere persoon, het bevel wordt opgelegd om de gerechtsdeurwaarder/sekwester op eerste verzoek toegang te verlenen tot de hierboven vermelde plaatsen waar de hierboven beschreven stukken kunnen worden teruggevonden of de opdracht van de gerechtsdeurwaarder/sekwester kan worden uitgevoerd (met inbegrip van eventuele privaatieve delen of toepassingen "in the cloud"), onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per uur en per niet-verleende toegang vanaf het verzoek hiertoe door de gerechtsdeurwaarder, waarbij het proces-verbaal van de aangestelde gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;

- aan verweerders, alsook aan de bestuurders van de [REDACTED] en haar werknemers, aangestelden of enige andere persoon die hierover beschikt, het bevel wordt opgelegd om aan de gerechtsdeurwaarder/sekwester te overhandigen op diens eerste verzoek elk voorwerp, exemplaar, informatie of document, al dan niet elektronisch of in de cloud, dat de aangestelde gerechtsdeurwaarder relevant acht in het kader van zijn opdracht, om de in B genoemde stukken aan hem te doen afgeven of overleggen, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per uur en per niet-afgeleverd voorwerp, exemplaar, informatie of document vanaf het verzoek hiertoe door de gerechtsdeurwaarder, waarbij het proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;

- aan verweerders, alsook aan de bestuurders van de ██████████ en haar werknemers, aangestelden of enige andere persoon, het bevel wordt opgelegd om op eerste verzoek van de gerechtsdeurwaarder/sekwester toegang te verlenen tot de programma's, computers, laptops, tablets, gsm toestellen en de daarop opgeslagen (computer)bestanden, ook wanneer deze bijvoorbeeld in een (privé-)voertuig zouden liggen of wanneer deze "in the cloud" zouden opgenomen zijn, en de nodige paswoorden of enige andere toegangscode aan de gerechtsdeurwaarder/sekwester mee delen, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per uur en per niet-verleende toegang of paswoord vanaf het verzoek hiertoe door de gerechtsdeurwaarder, waarbij het proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;

- aan verweerders, alsook aan de bestuurders van de ██████████ en haar werknemers, aangestelden of enige andere persoon, het verbod wordt opgelegd om de werkzaamheden van de gerechtsdeurwaarder/sekwester op enige wijze te belemmeren en/of te vertragen door informatie, programma's, documenten of bestanden te wissen of te deactiveren, te weigeren informatie en/of documentatie te geven of door enig ander handelen of nalaten, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per uur belemmering of vertraging, waarbij het proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;

- aan iedere persoon die aanwezig is tijdens de opdracht van de gerechtsdeurwaarder/sekwester het verbod wordt opgelegd om andere personen (1) toegang te verlenen tot voorwerpen, informatie, computers of documenten die de gerechtsdeurwaarder relevant acht in het kader van zijn opdracht om de in B genoemde stukken aan hem te doen afgeven of overleggen, of deze onder zich te houden, (2) te spreken of (3) ze trachten te verwittigen, onder verbeurte van een dwangsom van 20.000,00 EUR per (poging) tot verwittiging, waarbij het proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;

- te bevestigen dat de gerechtsdeurwaarder/sekwester desgevallend een beroep kan doen op een slotenmaker en/of de openbare macht indien de deuren gesloten zijn of toegang geweigerd wordt, in toepassing van artikel 1504 Ger.W.

D.

De instrumenterende gerechtsdeurwaarder te machtigen om indien de verweerders weigeren de onder B genoemde stukken vrijwillig te over te leggen of af te geven, deze stukken in beslag te laten nemen.

E.

De instrumenterende gerechtsdeurwaarder te machtigen om:

- zich voor de uitvoering van de opdracht te laten bijstaan of te laten vervangen door een gerechtsdeurwaarder naar zijn keuze, zodat de opdracht op hetzelfde ogenblik op de in A genoemde plaatsen kan worden uitgevoerd;

- alle maatregelen te nemen die nuttig zijn voor de uitvoering van zijn opdracht binnen de grenzen ervan en, met name, afschriften te nemen, kopieën, fotokopieën, fotografieën en audiovisuele opnames te maken van de onder B genoemde stukken;

- eventuele elektronische bestanden of e-mails te kopiëren op een externe USB schijf of enige andere geschikte drager;

- zich zo nodig door één of meerdere IT-deskundigen naar eigen keuze te laten bijstaan bij de uitvoering van zijn opdracht;

- bovenvermelde plaatsen zo dikwijls te bezoeken als nodig is voor de goede vervulling van zijn opdracht en er alle informatie te verzamelen die daarvoor nodig is;

F.

De instrumenterende gerechtsdeurwaarder opdracht te geven om een inventaris op te stellen van de onder B genoemde stukken die verweerders hebben overgelegd of afgegeven en/of die in beslag zijn genomen en/of die niet konden worden aangetroffen op de onder A genoemde plaatsen, en een afschrift van deze inventaris mee te delen aan verzoekster en verweerders.

G.

Gerechtsdeurwaarder Marjolein Brepoels, met standplaats te 8500 Kortrijk, President Kennedypark 3d, aan te stellen als sekwester over de onder B genoemde stukken.

Te bevelen dat zij deze stukken onder zich zal houden totdat hierover in rechte wordt beslist.

H.

Er akte van te nemen dat verzoekster uiterlijk 3 werkdagen nadat huidige beschikking is betekend én ten uitvoer is gelegd zal overgaan tot het instellen van een procedure ten gronde lastens verweerders.

(...)”

3. Bij beschikking d.d. 21 december 2020 werd de vordering grotendeels gegrond verklaard.

De in het eenzijdig verzoekschrift onder F gevorderde maatregel werd door de voorzitter afgewezen.

De voorzitter overwoog daartoe dat aan de eventuele vrees voor bedrijfsspionage tegemoet wordt gekomen door in de opdracht van de sekwester te voorzien dat niemand, ook [REDACTED] [REDACTED] niet, kennis zal krijgen van de in bewaring genomen stukken en info totdat binnen de op te starten tegensprekelijke procedure hiertoe door de bevoegde rechter in die zin wordt beslist.

Verder werd de dwangsom voor alle inbreuken bepaald op 5.000,00 EUR.

Tot slot heeft de voorzitter de opdracht op sommige onderdelen - waar deze exemplatief beschreven werd - limitatief geherformuleerd, gelet op het gegeven dat de huidige procedure een uitzonderingsprocedure is op de tegensprekelijke procedure en deze dus beperkend moet worden geïnterpreteerd en toegepast.

De voorzitter besliste zodoende het volgende:

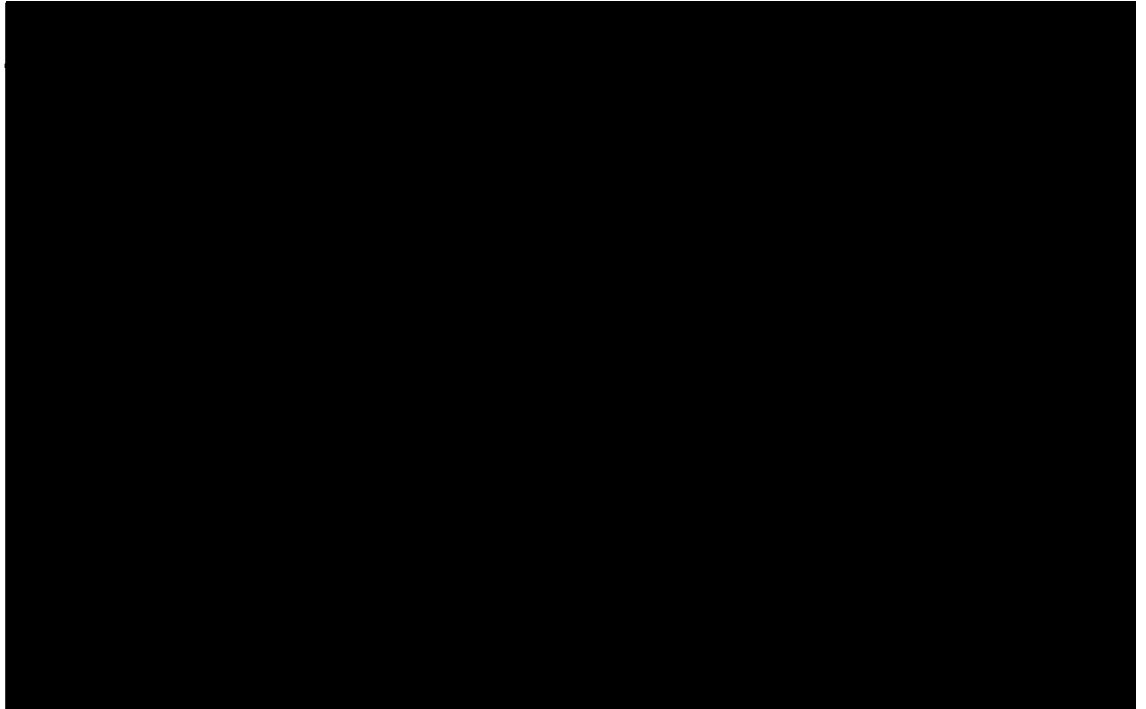
“Stellen aan als sekwester, gerechtsdeurwaarder Marjolein Brepoels, President Kennedypark 3d, 8500 Kortrijk, met als opdracht:

Zich te begeven naar (i) het productieatelier van de [REDACTED] en de heer [REDACTED], gelegen te [REDACTED] en/of (ii) de maatschappelijke zetel van de [REDACTED] en/of (iii) de woonplaats van [REDACTED] en/of (iv) de woonplaats van [REDACTED], gelegen te [REDACTED].

Aan de vernoemde derden, zijnde [REDACTED] of hun aangestelden, te bevelen om aan de sekwester de volgende stukken in origineel of in voorkomend geval in kopie, over te leggen / af te geven:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.

Leggen verbod op aan voornoemde derden om de instrumenterende gerechtsdeurwaarder/sekwester op enige wijze te (laten) hinderen in de uitvoering van zijn opdracht, en met name :

- leggen het bevel op aan voornoemden en hun aangestelden om de gerechtsdeurwaarder/sekwester op eerste verzoek toegang te (laten) verlenen tot de hierboven vermelde plaatsen waar de hierboven beschreven stukken kunnen worden teruggevonden of waar de opdracht van de gerechtsdeurwaarder/sekwester kan worden uitgevoerd (met inbegrip van eventuele privatieve delen of toepassingen "in the cloud"), onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per uur en per niet-verleende toegang vanaf het verzoek hiertoe door de gerechtsdeurwaarder, waarbij het proces-verbaal van de aangestelde gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;
- leggen het bevel op aan voornoemden en hun aangestelden om aan de gerechtsdeurwaarder/sekwester te (laten) overhandigen op diens eerste verzoek elk voorwerp, exemplaar, informatie of document, al dan niet elektronisch of in de cloud, dat de aangestelde gerechtsdeurwaarder relevant acht in het kader van zijn opdracht, om de in huidige beschikking genoemde stukken aan hem te doen afgeven of overleggen, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per uur en per niet-afgeleverd voorwerp, exemplaar, informatie of document vanaf het verzoek hiertoe door de gerechtsdeurwaarder, waarbij het proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;

- leggen het bevel op aan voornoemden en hun aangestelden om op eerste verzoek van de gerechtsdeurwaarder/sekwester toegang te (laten) verlenen tot de programma's, computers, laptops, tablets, gsm toestellen en de daarop opgeslagen (computer)bestanden, ook wanneer deze bijvoorbeeld in een (privé-)voertuig zouden liggen of wanneer deze "in the cloud" zouden opgenomen zijn, en de nodige paswoorden of enige andere toegangscodes aan de gerechtsdeurwaarder/sekwester te laten mee delen, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per uur en per niet-verleende toegang of paswoord vanaf het verzoek hiertoe door de gerechtsdeurwaarder, waarbij het proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;
- leggen het verbod op aan voornoemden en hun aangestelden om de werkzaamheden van de gerechtsdeurwaarder/sekwester op enige wijze te belemmeren en/of te vertragen door volgende handelingen te (laten) stellen: informatie, programma's, documenten of bestanden te wissen of te deactiveren, te weigeren informatie en/of documentatie te geven of door enig ander handelen of nalaten, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per uur belemmering of vertraging, waarbij het proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;
- leggen het verbod op aan voornoemden en hun aangestelden en iedere persoon die aanwezig is tijdens de opdracht van de gerechtsdeurwaarder/sekwester om andere personen
 - a. toegang te verlenen tot voorwerpen, informatie, computers of documenten die de gerechtsdeurwaarder relevant acht in het kader van zijn opdracht om de in deze beschikking genoemde stukken aan hem te doen afgeven of overleggen, of deze onder zich te houden,
 - b. te spreken of
 - c. proberen te verwittigen,dit alles onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per (poging) tot verwittiging, waarbij het proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;
- Zeggen voor recht dat de gerechtsdeurwaarder/sekwester voor zoveel als nodig een beroep kan doen op een slotenmaker en/of de openbare macht indien de deuren gesloten zijn of toegang geweigerd wordt, in toepassing van artikel 1504 Ger.W.

Machtigen de instrumenterende gerechtsdeurwaarder om indien de voornoemden weigeren de in deze beschikking genoemde stukken vrijwillig te (laten) overleggen of af te (laten) geven, deze stukken in beslag te laten nemen.

Machtigen de instrumenterende gerechtsdeurwaarder bijkomend om:

- zich voor de uitvoering van de opdracht te laten bijstaan of te laten vervangen voor een gerechtsdeurwaarder naar zijn keuze, zodat de opdracht op hetzelfde ogenblik op de in huidige beschikking genoemde plaatsen kan worden uitgevoerd;
- de hierna genoemde maatregelen te nemen die nuttig zijn voor de uitvoering van zijn opdracht binnen de grenzen ervan en met name, afschriften te nemen, kopieën, fotokopieën, fotografieën en audiovisuele opnames te maken van de in huidige beschikking genoemde stukken;
- eventuele elektronische bestanden of e-mails te kopiëren op een externe USB schijf of enige andere geschikte drager;
- zich zo nodig door één of meerdere IT-deskundigen naar eigen keuze te laten bijstaan bij de uitvoering van zijn opdracht;
- bovenvermelde plaatsen zo dikwijls te bezoeken als nodig is voor de goede vervulling van zijn opdracht en er alle informatie te verzamelen die daarvoor nodig is.

Machtigen de instrumenterende gerechtsdeurwaarder om een inventaris op te stellen van de in

huidige beschikking genoemde stukken die hem werden overgelegd en/of die in beslag zijn genomen en / of die niet konden worden aangetroffen op de in huidige beschikking genoemde plaatsen.

Bevelen dat alle informatie en stukken bekomen in het kader van de uitvoering van huidige opdracht, inclus de inventaris, bewaard worden door de sekwester en aan niemand mogen worden kenbaar gemaakt tenzij dit bij beslissing vanwege de bevoegde rechter in de op te starten tegensprekelijke procedure wordt opgelegd/toegelaten.

Zeggen voor recht dat voormelde maatregel van rechtswege komt te vervallen indien verzoekster geen dagvaarding zoals in kort geding bij de bevoegde rechtbank zal hebben ingeleid, uiterlijk en – met respect voor daar geldende wettelijke dagvaardingstermijnen – op de eerst beschikbare zitting van deze bevoegde rechtbank volgend op de betekening van huidige beschikking aan de geviseerde derden voormeld.

Wijzen het meer- of anders gevorderde af.”

4. De beschikking d.d. 21 december 2020 werd betekend aan [REDACTED]
[REDACTED] op 18 januari 2021.

Op 20 januari 2021 werden [REDACTED] en [REDACTED] door [REDACTED] [REDACTED] gedagvaard, voor de voorzitter van de ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Kortrijk, zetelend zoals in kort geding. Er werd een stakingsvordering gesteld op grond van de wet marktpraktijken, onder meer de art. XVII.2 WER en VI.104 WER. Die laatste bepaling poneert dat verboden is, elke met de eerlijke marktpraktijken strijdige daad waardoor een onderneming de beroepsbelangen van een of meer andere ondernemingen schaadt of kan schaden. [REDACTED] verzocht ook om de aanstelling van een gerechtsdeskundige (art. 19,3 Ger.W.) om over te gaan tot beschrijving en inventarisatie van de documenten die de sekwester onder zich houdt.

5. Bij exploit, betekend op 12 februari 2021 tekenden [REDACTED]
[REDACTED] derdenverzet tegen de beschikking d.d. 21 december 2020.

Ze vorderden:

- *“In limine litis, te verklaren dat de afdelingsvoorzitter van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, zich in de bestreden beschikking van 21 december 2020, gekend onder het rolnummer [REDACTED], schuldig heeft gemaakt aan machtsoverschrijding, en bijgevolg de beschikking in te trekken;*
- *In limine litis, zich materieel onbevoegd te verklaren en de zaak te verwijzen naar de beslagrechter van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk;*
- *In hoofdorde, de vordering van [REDACTED] tot aanstelling van een sekwester zoals ingesteld bij eenzijdig verzoekschrift van 16 december 2020 af te wijzen als onontvankelijk, minstens ongegrond, en bijgevolg:*
 - o *De bestreden beschikking (...) in te trekken*

- *de maatregel tot aanstelling van de sekwester op te heffen en aan de sekwester en de IT-deskundige het bevel op te leggen om alle gekopieerde bestanden op definitieve wijze te vernietigen en hen een verbod op openbaarmaking op te leggen.*
- *In ondergeschikte orde, de bestreden beschikking (...) te hervormen in die zin dat de in de bestreden beschikking toegekende dwangsommen ingetrokken worden, minstens te beperken tot 50 EUR per inbreuk en globaal te plafonneren tot 10.000 EUR.*
- *In ieder geval, gedaagde te horen veroordelen tot betaling van de gerechtskosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 1.440 euro overeenkomstig de artikelen 1017 en 1022 Ger.W.”*

6. [REDACTED] vorderde:

“Het derdenverzet onontvankelijk te verklaren wegens gebrek aan belang of hoedanigheid, in zoverre het betrekking heeft op de wijze waarop de aangestelde sekwester haar opdracht, zoals omschreven in de beschikking d.d. 21 december 2020, heeft uitgevoerd, of op de mate waarin eisers hun medewerking hebben verleend of op de vraag welke stukken in beslag zijn genomen;

Zich onbevoegd te verklaren om uitspraak te doen over de wijze waarop de sekwester haar opdracht, zoals omschreven in de beschikking d.d. 21 december 2020, heeft uitgevoerd of, in het algemeen, over eender welk executiegeschil betreffende de gedwongen tenuitvoerlegging van de beschikking d.d. 21 december 2020;

Het derdenverzet voor het overige ongegrond te verklaren;

De oorspronkelijke beschikking te bevestigen in al zijn onderdelen;

Eisers te veroordelen tot alle kosten van het geding, tot heden als volgt begroot:

- *Rechtsplegingsvergoeding: 1.560 EUR”*

7. In de thans bestreden beschikking in kortgeding van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling K van 19 oktober 2021 werd het derdenverzet toelaatbaar en gegrond verklaard in de volgende mate:

“Bevestigt de beschikking van (afdelings-)voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, gewezen op 21 december 2020, met weglating van de machtigingen zoals omschreven in de passage:

“Leggen verbod op aan voornoemde derden om de instrumenterende gerechtsdeurwaarder/sekwester op enige wijze te (laten) hinderen in de uitvoering van zijn opdracht, en met name:

- leggen het bevel op aan voornoemden en hun aangestelden om de gerechtsdeurwaarder/ sekwester op eerste verzoek toegang te (laten) verlenen tot de hierboven vermelde plaatsen waar de hierboven beschreven stukken kunnen worden teruggevonden of waar de opdracht van de gerechtsdeurwaarder/sekwester kan worden uitgevoerd (met inbegrip van eventuele privatieve delen of toepassingen "in the cloud"), onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per uur en per niet-verleende toegang vanaf het verzoek hiertoe door de gerechtsdeurwaarder, waarbij het proces-verbaal van de aangestelde gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;

- leggen het bevel op aan voornoemden en hun aangestelden om aan de gerechtsdeurwaarder/ sekwester te (laten) overhandigen op diens eerste verzoek elk voorwerp, exemplaar, informatie of document, al dan niet elektronisch of in de cloud, dat de aangestelde gerechtsdeurwaarder relevant acht in het kader van zijn opdracht, om de in huidige beschikking genoemde stukken aan hem te doen

afgeven of overleggen, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per uur en per niet-afgeleverd voorwerp, exemplaar, informatie of document vanaf het verzoek hiertoe door de gerechtsdeurwaarder, waarbij het proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;

- leggen het bevel op aan voornoemden en hun aangestelden om op eerste verzoek van de gerechtsdeurwaarder/sekwester toegang te (laten) verlenen tot de programma's, computers, laptops, tablets, gsm toestellen en de daarop opgeslagen (computer)bestanden, ook wanneer deze bijvoorbeeld in een (privé-)voertuig zouden liggen of wanneer deze "in the cloud" zouden opgenomen zijn, en de nodige paswoorden of enige andere toegangscode aan de gerechtsdeurwaarder/sekwester te laten mee delen, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per uur en per niet-verleende toegang of paswoord vanaf het verzoek hiertoe door de gerechtsdeurwaarder, waarbij het proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;
- leggen het verbod op aan voornoemden en hun aangestelden om de werkzaamheden van de gerechtsdeurwaarder/sekwester op enige wijze te belemmeren en/of te vertragen door volgende handelingen te (laten) stellen: informatie, programma's, documenten of bestanden te wissen of te deactiveren, te weigeren informatie en/of documentatie te geven of door enig ander handelen of nalaten, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per uur belemmering of vertraging, waarbij het proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;
- leggen het verbod op aan voornoemden en hun aangestelden en iedere persoon die aanwezig is tijdens de opdracht van de gerechtsdeurwaarder/sekwester om andere personen
 - a. toegang te verlenen tot voorwerpen, informatie, computers of documenten die de gerechtsdeurwaarder relevant acht in het kader van zijn opdracht om de in deze beschikking genoemde stukken aan hem te doen afgeven of overleggen, of deze onder zich te houden,
 - b. te spreken of
 - c. proberen te verwittigen,dit alles onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per (poging) tot verwittiging, waarbij het proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;
- Zeggen voor recht dat de gerechtsdeurwaarder/sekwester voor zoveel als nodig een beroep kan doen op een slotenmaker en/of de openbare macht indien de deuren gesloten zijn of toegang geweigerd wordt, in toepassing van artikel 1504 Ger. W..

Machtigen de instrumenterende gerechtsdeurwaarder om indien de voornoemden weigeren de in deze beschikking genoemde stukken vrijwillig te (laten) overleggen of af te (laten) geven, deze stukken in beslag te laten nemen. "

De eerste rechter veroordeelde elk van de partijen tot de helft van kosten van het geding, zodat [REDACTED] gehouden is tot terugbetaling van de helft van 215,17 EUR (dagvaardingskosten), zijnde 107,58 EUR. De rechtsplegingsvergoedingen werden gecompenseerd.

Samengevat oordeelde de eerste rechter dat de machtiging aan de sekwester tot toegang tot de vermelde plaatsen en de voorziene dwangmiddelen, *prima facie* niet verenigbaar is met art. 15 Gw, art. 8 EVRM en art. 17 BUPO.

8. [REDACTED] kan zich niet (geheel) verzoenen met deze beschikking en tekent hoger beroep aan, beperkt tot de weglating van de in de beschikking van 21 december 2020 bevolen machtigingen.

Zij vordert:

“A. Het hoger beroep van de [REDACTED] ontvankelijk en gegrond te verklaren.

B. Dienvolgens:

de bestreden beschikking in kortgeding van de achtste kamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, sectie burgerlijke rechtbank van 19 oktober 2021 met rolnummer [REDACTED]

voor zover het de beschikking van de afdelingsvoorzitter van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk van 21 december 2020 met rolnummer [REDACTED] vernietigt / hervormt, in die zin dat de daarin bevolen machtigingen, zoals in het cursief weergegeven in randnummer 20 hierboven, moeten worden weggelaten;

te vernietigen / hervormen en dienvolgens:

de beschikking van de afdelingsvoorzitter van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk van 21 december 2020 met rolnummer [REDACTED] integraal, in al haar onderdelen, inclusief deze zoals in het cursief weergegeven in randnummer 20 hierboven, te bevestigen.

C. In ondergeschikte orde, niet alle machtigingen van de beschikking van de beschikking van de afdelingsvoorzitter van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk van 21 december 2020 met rolnummer [REDACTED] te schrappen, maar enkel deze zoals weergegeven in randnummer 59 hierboven.

D. Het incidenteel hoger beroep door [REDACTED] tegen de beschikking in kortgeding van de achtste kamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, sectie burgerlijke rechtbank van 19 oktober 2021 met rolnummer [REDACTED] af te wijzen als ongegrond.

E. De door [REDACTED] in graad van beroep ingestelde / nagestreefde vorderingen / veroordelingen in hoofde van de [REDACTED] af te wijzen als onontvankelijk, minstens ongegrond.

F. [REDACTED] solidair, minstens in solidum, minstens de ene bij gebreke aan de andere te veroordelen tot alle kosten van het geding, in hoofde van de [REDACTED] begroot op de rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg ten bedrage van 1.560,00 EUR en de rechtsplegingsvergoeding hoger beroep ten bedrage van 1.680,00 EUR, de bijdrage van 22,00 EUR voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.”

Onder randnummer 59 van haar synthesebesluiten geeft ze aan welke passages volgens haar (ondergeschikt) alleen hadden mogen worden geschrapt:

"Leggen verbod op aan voornoemde derden om de instrumenterende gerechtsdeurwaarder/sekwester op enige wijze te (laten) hinderen in de uitvoering van zijn opdracht, en met name :

~~- leggen het bevel op aan voornoemden en hun aangestelden om de gerechtsdeurwaarder/sekwester op eerste verzoek toegang te (laten) verlenen tot de hierboven vermelde plaatsen waar de hierboven beschreven stukken kunnen worden teruggevonden of waar de opdracht van de gerechtsdeurwaarder/sekwester kan worden uitgevoerd (met inbegrip van eventuele private delen of toepassingen "in the cloud"), onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per uur en per niet-verleende toegang vanaf het verzoek hiertoe door de gerechtsdeurwaarder, waarbij het proces-verbaal van de aangestelde gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;~~

- leggen het bevel op aan voornoemden en hun aangestelden om aan de gerechtsdeurwaarder/sekwester te (laten) overhandigen op diens eerste verzoek elk voorwerp, exemplaar, informatie of document, al dan niet elektronisch of in de cloud, dat de aangestelde gerechtsdeurwaarder relevant acht in het kader van zijn opdracht, om de in huidige beschikking genoemde stukken aan hem te doen afgeven of overleggen, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per uur en per niet-afgeleverd voorwerp, exemplaar, informatie of document vanaf het verzoek hiertoe door de gerechtsdeurwaarder, waarbij het proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;

- leggen het bevel op aan voornoemden en hun aangestelden om op eerste verzoek van de gerechtsdeurwaarder/sekwester toegang te (laten) verlenen tot de programma's, computers, laptops, tablets, gsm toestellen en de daarop opgeslagen (computer)bestanden, ook ~~wanneer deze bijvoorbeeld in een (privé)voertuig zouden liggen~~ of wanneer deze "in the cloud" zouden opgenomen zijn, en de nodige paswoorden of enige andere toegangscode's aan de gerechtsdeurwaarder/sekwester te laten mee delen, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per uur en per niet-verleende toegang of paswoord vanaf het verzoek hiertoe door de gerechtsdeurwaarder, waarbij het proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;

- leggen het verbod op aan voornoemden en hun aangestelden om de werkzaamheden van de gerechtsdeurwaarder/sekwester op enige wijze te belemmeren en/of te vertragen door volgende handelingen te (laten) stellen: informatie, programma's, documenten of bestanden te wissen of te deactiveren, te weigeren informatie en/of documentatie te geven of door enig ander handelen of nalaten, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per uur belemmering of vertraging, waarbij het proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;

- leggen het verbod op aan voornoemden en hun aangestelden en iedere persoon die aanwezig is tijdens de opdracht van de gerechtsdeurwaarder/sekwester om andere personen

- toegang te verlenen tot voorwerpen, informatie, computers of documenten die de gerechtsdeurwaarder relevant acht in het kader van zijn opdracht om de in deze beschikking genoemde stukken aan hem te doen afgeven of overleggen, of deze onder zich te houden,
- te spreken of
- proberen te verwittigen,

dit alles onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per (poging) tot verwittiging, waarbij het proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;

~~Zeggen voor recht dat de gerechtsdeurwaarder/sekwester voor zoveel als nodig een beroep kan doen op een slotenmaker en/of de openbare macht indien de deuren gesloten zijn of toegang geweigerd wordt, in toepassing van artikel 1504 Ger.W.~~

Machtigen de instrumenterende gerechtsdeurwaarder om indien de voornoemden weigeren de in deze beschikking genoemde stukken vrijwillig te (laten) overleggen of te (laten)geven, deze stukken in beslag te laten nemen.”

9. [REDACTED] tekenen incidenteel beroep aan.

Zij vorderen:

“In hoofdde, de beschikking a quo van 19 oktober 2021 met rolnummer [REDACTED] te hervormen en doen wat de eerste rechter bij beschikking a quo van 19 oktober 2021 had moeten doen;

De beschikking van 21 december 2020 van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, gekend onder het rolnummer [REDACTED], in het geheel nietig te verklaren en bijgevolg de opdracht, machtigingen en bevelen uitgesproken in deze beschikking ex tunc in te trekken;

Dienvolgens voor recht te zeggen dat dit arrest voor geïntimeerden een titel vormt voor het recht van teruggave van al wat de sekwester, mevrouw Brepoels, in gevolge de uitvoering van haar opdracht op grond van voornoemde beschikking van 21 december 2020 in beslag heeft genomen;

Aan de sekwester als ook aan de betrokken IT-experten het bevel op te leggen om elke kopie, al dan niet fysiek van de in beslag genomen bestanden te vernietigen en hiervan het bewijs te bezorgen aan geïntimeerden;

Aan zowel de sekwester als elke betrokken IT-expert een verbod op openbaarmaking op te leggen.

In ondergeschikte orde,

De beschikking a quo van de eerste rechter van 19 oktober 2021 met rolnummer [REDACTED] integraal te bevestigen;

Dienvolgens voor recht te zeggen dat dit arrest voor geïntimeerden een titel vormt voor het recht van teruggave van al wat de sekwester, mevrouw Brepoels, in gevolge de uitvoering van haar opdracht op grond van voornoemde beschikking van 21 december 2020 met rolnummer [REDACTED] in beslag heeft genomen, waarna geïntimeerden zullen overgaan tot uitvoering van het bevel tot afgifte zoals uitgesproken in de beschikking van 19 oktober 2021 met rolnummer [REDACTED]

Aan de sekwester alsook aan de betrokken IT-experten het bevel op te leggen om elke kopie, al dan niet fysiek van de in beslag genomen bestanden te vernietigen en hiervan het bewijs te bezorgen aan geïntimeerden;

Aan zowel de sekwester als elke betrokken IT-expert een verbod op openbaarmaking op te leggen.

In uiterst ondergeschikte orde,

Voor zover de beschikking a quo van de eerste rechter van 19 oktober 2021 met rolnummer [REDACTED] hervormd zou worden en de machtiging zoals verleend bij beschikking van 21 december 2020 van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk met rolnummer [REDACTED], (gedeeltelijk) hersteld zou worden, de bij de oorspronkelijke machtiging uitgesproken dwangsommen in te trekken, minstens te beperken tot 50 EUR per inbreuk en globaal te plafonneren tot 10.000 EUR.

In ieder geval,

Appellante te veroordelen tot betaling van een provisionele schadevergoeding van 1 EUR wegens misbruik van recht;

Appellante te veroordelen tot betaling van de gerechtskosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 1.680 euro per aanleg overeenkomstig de artikelen 1017 en 1022 Ger.W.”

Volgens [REDACTED] was niet voldaan aan de voorwaarde van de volstreckte noodzakelijkheid (om de vordering bij eenzijdig verzoekschrift te stellen), was/is er onvoldoende schijn van recht en is de vordering minstens ongegrond wegens onvoldoende belangenafweging. Ze benadrukken dat er geen rechtsgrond is voor het zogenaamd ‘bewijsbeslag’.

III. Beoordeling

1. In haar eenzijdig verzoekschrift, neergelegd op 16 december 2020, zette [REDACTED], onder verwijzing naar haar stukken, uiteen:

- dat [REDACTED] een Belgisch familiebedrijf is, gevestigd te [REDACTED] en gespecialiseerd in het ontwerp, de productie en de verkoop van landbouwmachines, in het bijzonder in de vlassector. Ze verwees hiervoor naar haar stukken 1.1 en 1.2.. Het betreft een zeer gespecialiseerde activiteit. Slechts een beperkt aantal bedrijven binnen de vlassector hebben de specifieke ervaring en *knowhow* om dergelijke machines te bouwen. [REDACTED] kan bogen op een sterke reputatie, zowel bij klanten als leveranciers;
- dat [REDACTED] in de periode van 2013-2019 tewerkgesteld was bij [REDACTED] (haar stukken 3). Hij werd gaandeweg mede verantwoordelijk voor het uitvoeren van herstellingsdiensten aan landbouwmachines. Aanvankelijk was [REDACTED] tewerkgesteld via uitzendarbeid en dit in de periode van 1 oktober 2012 t.e.m. 30 maart 2013 (haar stuk 3.1). Vanaf april 2013 schakelde [REDACTED] over op een zelfstandig statuut en factureerde hij zijn prestaties vanuit persoonlijke naam tot november 2016 (haar stuk 3.2 en 3.3). Eind 2016 richtte [REDACTED] een eigen vennootschap op, [REDACTED] (haar stuk 2.2), waarmee hij diensten

leverde aan [REDACTED] (haar stuk 3.2). Een jaar later werd een naamswijziging doorgevoerd naar [REDACTED] (haar stuk 2.3 en stuk 3.4);

- dat [REDACTED] en [REDACTED] niet alleen gedurende vele jaren goed samenwerkten op professioneel vlak, maar ook privé aan elkaar werden 'gelinkt', wanneer [REDACTED] een relatie startte met [REDACTED] de dochter van [REDACTED], medeaandeelhouder en bestuurder van [REDACTED]. Hierdoor versterkte het vertrouwen in [REDACTED], die kon uitgroeien tot de rechterhand van [REDACTED] en die zelfs werd aanzien als een mogelijke toekomstige opvolger. Aangezien de vertrouwensband ten aanzien van [REDACTED] dermate groot was en hij aanzien werd als mogelijke opvolger van één van de bestuurders om het bedrijf in de toekomst mee te leiden, verkreeg hij toegang tot alle interne systemen en vergaarde hij op die manier bijzonder veel interne bedrijfsknowhow, die enkel toegankelijk is voor de bestuursorganen. [REDACTED] was ook bereid [REDACTED] te helpen groeien door hem te ondersteunen in een eigen ontwikkelingsproces waarbij [REDACTED] en zijn [REDACTED] beoogden om een eigen balenpers te ontwikkelen. [REDACTED] hielp [REDACTED] o.m. bij een aanvraag tot subsidies. [REDACTED] verwees hiervoor naar haar stukken 1.1, 1.2, 3.1, 3.2, 3.3, 3.4 en 3.5.;
- dat, toen de relatie op privévlak tot een breuk kwam, dit voor [REDACTED] niet automatisch betekende dat daarmee ook de professionele relatie tot een einde moest komen, in tegendeel. In december 2019 werd tussen partijen nog een princiepsakkoord gesloten waarbij werd overeengekomen dat [REDACTED] en [REDACTED] alle niet-standaardstukken voor landbouw en zwingelstukken enkel bij [REDACTED] zouden kopen en die stukken ook niet zouden namaken, in ruil voor een korting van 20%;
- dat [REDACTED] echter in stilte zijn eigen project in de steigers zette en de nodige voorbereidingen nam om uiteindelijk de bruggen met [REDACTED] op te blazen en quasi onmiddellijk een concurrerende activiteit op te starten. In het profiel van [REDACTED] en [REDACTED] op 'LinkedIn' staat uitdrukkelijk de vlassector aangeduid als hoofdsector. [REDACTED] verwijst hiervoor naar haar stuk 2.4;
- dat samen met het vertrek van [REDACTED] ook twee belangrijke werknemers van [REDACTED], met name [REDACTED] en [REDACTED] van [REDACTED] werden afgeworven. Beide werknemers waren bij [REDACTED] actief op de technische afdeling "service en herstellingen", werkten binnen de onderneming van [REDACTED] onder het toezicht van [REDACTED], en waren met hem bevriend. Zij waren de enige twee werknemers van deze afdeling. Beide werknemers dienden volkomen onverwacht en met slechts één dag verschil hun ontslag in bij [REDACTED] middels zeer gelijkende ontslagbrieven en gingen daaropvolgend onmiddellijk aan de slag bij de [REDACTED]. [REDACTED] verwees hiervoor naar haar stukken 4.1, 4.2 en 4;

- dat - waar [REDACTED] evident op zich geen bezwaar kan hebben tegen eerlijke concurrentie - zij wel mag verwachten dat de wijze waarop deze concurrentie wordt gevoerd, op een eerlijke en rechtmatige manier gebeurt;
- dat het tegendeel echter waar blijkt te zijn. Er komen steeds meer zaken aan het licht die aangeven dat [REDACTED] en [REDACTED] op volstrekt onrechtmatige en heimelijke manier heel wat informatie van [REDACTED] hebben meegenomen, gedurende de periode waarin zij met [REDACTED] samenwerkten, en deze informatie thans onrechtmatig gebruiken voor hun concurrerende activiteiten. Zij hebben zich gedurende twee jaar tal van geheime informatie kunnen toe-eigenen, door misbruik te maken van hun positie binnen de organisatie van [REDACTED]. Daardoor konden zij op onrechtmatige wijze een voorsprong bekomen, die zij anders, onder normale marktomstandigheden, nooit hadden kunnen bekomen;
- dat [REDACTED] o.m. werd ingelicht door een belangrijke leverancier over het gebruik door [REDACTED] van vertrouwelijke artikelreferenties en productspecificaties van [REDACTED]. [REDACTED] verwees hiervoor naar haar stuk 5.3.1.. In hun zoektocht naar een specifiek machineonderdeel hebben zij immers gebruik gemaakt van productspecificaties en -codes die specifiek toebehoren aan [REDACTED] en uitsluitend door haar worden gebruikt (waarvoor ze verwees naar haar stuk 5.3.2), reden waarom de leverancier gealarmeerd is geweest en [REDACTED] hierover heeft ingelicht. De vertrouwelijke productspecificaties en codes zijn specifiek ontwikkeld voor [REDACTED] bij de betreffende leverancier en zijn uitsluitend eigendom van [REDACTED]. In de betreffende catalogus van de leverancier zijn deze specificaties en codes niet terug te vinden (waarvoor ze verwees naar haar stuk 5.3.2), zoals ook [REDACTED] uitdrukkelijk aangeeft (waarvoor ze verwees naar haar stuk 5.3.1):

"We zijn op zoek naar een paar eigenschappen van een PVC-riem (...)

Volgende referentie zou van de riem moeten zijn, maar vind deze echter niet terug in de catalogus op de website.

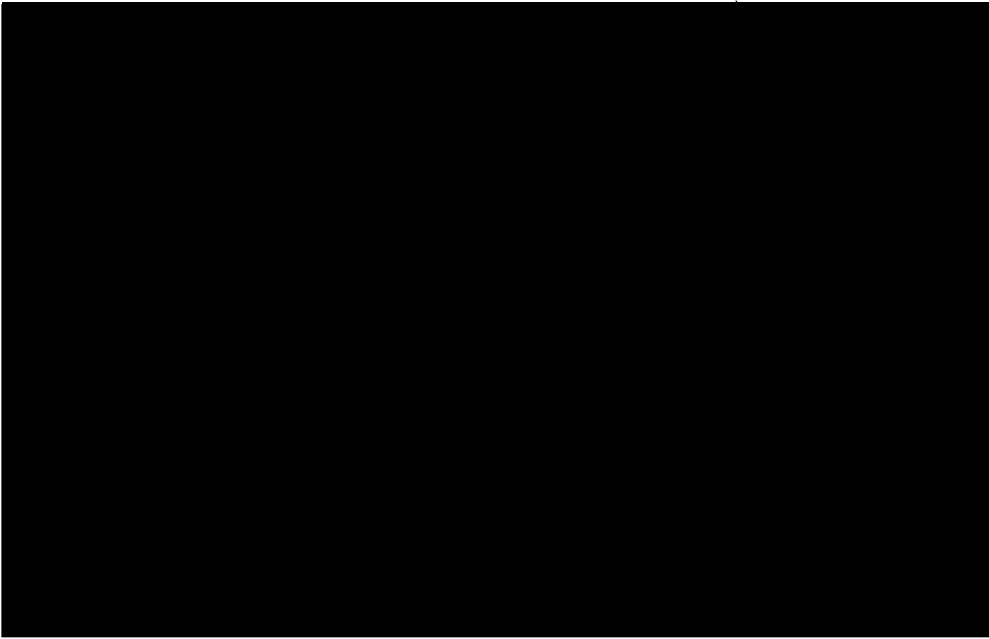
[REDACTED]"

Gezien het gebruik van deze specifieke referenties kan het niet anders dan dat [REDACTED] de artikellijst met artikelgebonden specificaties van [REDACTED] hebben ontvreemd en op basis van deze ontvreemde lijst hun eigen "artikellijst" hebben "ontworpen" of "gekopieerd";

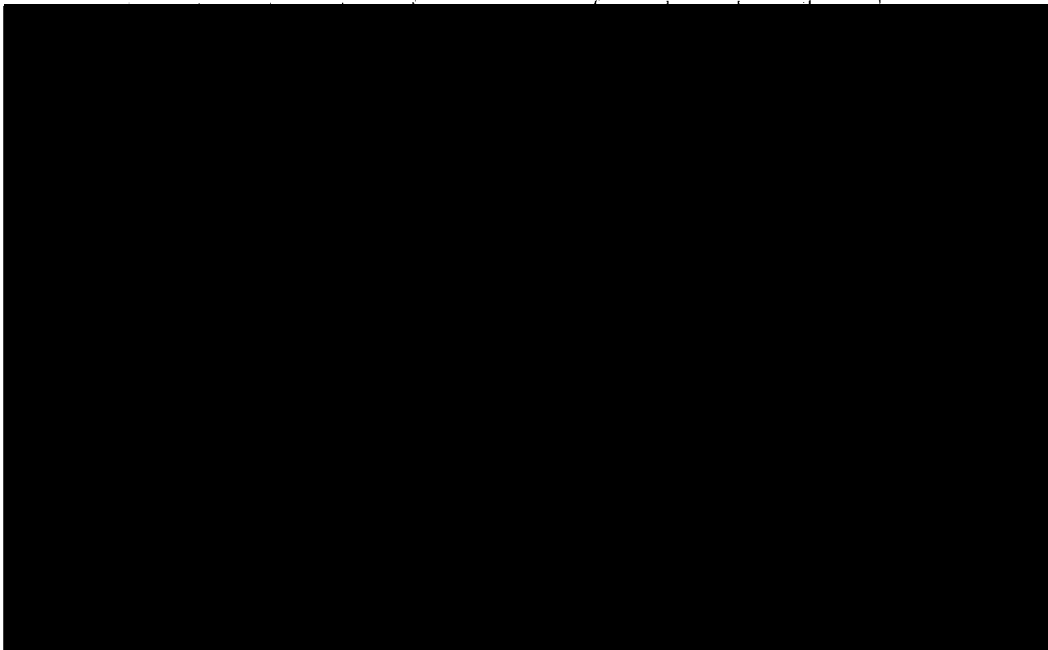
- dat [REDACTED] nog recenter vernomen had dat [REDACTED] bestellingen plaatsten bij haar leveranciers en hierbij technische tekeningen aanwendden die quasi identiek zijn aan de technische tekeningen van [REDACTED]

Dit zijn tekeningen van [REDACTED]

En dit van [REDACTED]

- dat het gezien deze gelijkenissen niet anders kan dan dat de tekeningen van [REDACTED] [REDACTED] werden ontvreemd en dat op basis van deze ontvreemde tekeningen een 'eigen' tekening werd ontworpen;
- dat dezelfde vaststelling voor de andere technische tekeningen waarvoor [REDACTED] [REDACTED] het model van [REDACTED] hebben gekopieerd (waartoe ze verwees naar haar stuk 5.4). De '*drawn dates*' (versta: de data van opmaak) van deze

tekeningen tonen overigens aan dat deze tekeningen gekopieerd werden: het is quasi onmogelijk om dergelijke complexe ontwerpen en tekeningen te “creëren” of zelf te tekenen op één en dezelfde dag (29 februari 2020), tenzij men kan “kopiëren” in plaats van zelf ontwerpen;

- dat in het licht van voormelde pertinente feiten die inmiddels aan het licht gekomen zijn, ook volgende feiten – die destijds aanvankelijk niet significant leken – duidelijk maken dat [REDACTED] gebruik maken van interne kennis en documenten van [REDACTED] om informatie in te winnen bij een leverancier [REDACTED]. Zij hebben immers aan [REDACTED] een aanvraagformulier overgemaakt voor een motor type TCD 2.9, een specifiek motortype voor zgn. ‘enkele keerders’ (waarvoor ze verwees naar haar stuk 5.5.2). [REDACTED] deed dat op 19 januari 2018 vanop een e-mailadres van [REDACTED] en namens [REDACTED] (wat ook blijkt ook zijn onderschrift ‘Technical service & Engineering [REDACTED]’ op de e-mail van 19 januari 2018 aan de heer [REDACTED], haar stuk 5.5.1). Nochtans had [REDACTED] op dat ogenblik geen interesse in de ontwikkeling of verkoop van dit soort machines;
- dat [REDACTED] op dat moment nog geen argwaan koesterde. Ze besepte toen helemaal niet met welk doel [REDACTED] deze vraag deed, zodat er op deze kwestie alsdan niet verder ingegaan werd. Inmiddels heeft de leverancier de desbetreffende e-mail van [REDACTED] aan [REDACTED] bezorgd. Vastgesteld moet worden dat [REDACTED] dit duidelijk voor eigen rekening deden: [REDACTED] was vergeten de kleine letters van de disclaimer onderaan de e-mail te verwijderen, en die vermelden immers [REDACTED]... (waarvoor ze verwees naar haar stuk 5.5.1);
- dat de informatie die [REDACTED] inwon duidelijk bedoeld was voor zijn eigen machines. Het staat vast dat hij geen enkel mandaat noch opdracht had gekregen van [REDACTED] om deze informatie in te winnen. [REDACTED] moet dus vaststellen dat [REDACTED] op die manier, zo lang mogelijk en op een heimelijke manier, tot begin 2020 gebruik heeft kunnen maken van haar faciliteiten, die hij gebruikte voor eigen doeleinden en voor zijn eigen project, met de bedoeling om de knowhow en informatie die haar toebehoort afhandig te kunnen maken. Eenmaal hij over voldoende informatie beschikte heeft hij de samenwerking met [REDACTED] beëindigd, en heeft hij, vanaf het ogenblik waarop hij zelf geen toegang meer had tot de server van [REDACTED], de medewerking ingeschakeld van personeel van [REDACTED];
- dat de bedrieglijke handelingen van [REDACTED] steeds van kwaad naar erger zijn gegaan. [REDACTED] heeft dit moeten vaststellen toen zij door de [REDACTED] een vaste leverancier van metaalonderdelen, in kennis werd gesteld van de volgende feitelijkheden. [REDACTED] is als werknemer van [REDACTED] aangesteld als hoofdingenieur en dit sedert 1 augustus 1983 (waarvoor ze verwees naar haar stuk 5.6). Blijkbaar hebben [REDACTED] ertoe

kunnen overtuigen om via hem toegang te krijgen tot een andere belangrijke vertrouwelijke leverancier van [REDACTED]. [REDACTED] werd immers door [REDACTED], bestuurder van de gelijknamige vennootschap [REDACTED] met wie [REDACTED] reeds vele jaren samenwerkt, over het volgende ingelicht (haar stuk 5.7):

"Goede morgen [REDACTED]

De laatste maanden vroeg [REDACTED] jullie service verantwoordelijke, verschillende keren om prijzen te maken en af en toe stukken te vervaardigen die gelijkaardig zijn aan onderdelen die we voor [REDACTED] maken maar niet voor [REDACTED] zijn.

Eens ik [REDACTED] daarvoor aan de lijn had melde hij mij dat er bepaalde prijsvragen bestemd waren voor [REDACTED] en dat hij af en toe tekenwerk uitvoerde voor [REDACTED], een ex werknemer van bij [REDACTED]

Daar ik dit eigenaardig vond voelde ik dat het mijn taak was jouw daarover in te lichten. In vorige mail heb ik je gestuurd over welke onderdelen het ging."

Blijkbaar zijn de heer [REDACTED] erin geslaagd om [REDACTED] die reeds 37 jaar dienst heeft bij [REDACTED], te overtuigen om zijn *knowhow* en expertise die hij als werknemer van [REDACTED] heeft opgebouwd, aan hen ter beschikking te stellen en om voor hen allerhande prijsoffertes op te vragen en/of bestellingen te plaatsen bij een strategische leverancier [REDACTED] (haar stuk 5.8). Opmerkelijk is dat [REDACTED] vermelden dat de tanden worden gemaakt uit [REDACTED] (haar stuk 5.8.1) en uit [REDACTED] (haar stuk 5.8.3), en dat zij dus perfect weten welke materiaalkeuze zij moeten maken. Deze informatie kunnen zij enkel hebben bekomen uit de vertrouwelijke informatie die zij [REDACTED] afhandig hebben gemaakt. Het materiaal [REDACTED] en [REDACTED] is inderdaad een materiaalkeuze die eigen is aan [REDACTED] (waarvoor ze verwees naar haar stuk 5.20).

Verder werd [REDACTED] er ook toe aangezet om gelijke prijsaanvragen te doen en zelfs een bestelling te plaatsen bij een andere onderneming, de [REDACTED] dit tijdens zijn werkuren bij [REDACTED] (stuk 5.9), en maakte hij hierbij uitdrukkelijk melding van het feit dat hij dit deed in naam en voor rekening van [REDACTED] (waarvoor ze verwees naar haar stuk 5.9):

"Van: [REDACTED]

Verzonden: vrijdag 28 februari 2020 13:24

Aan: [REDACTED]

Onderwerp: RE: Prijsvraag

Urgentie: Hoog

[REDACTED], hierbij onze bestelling:

[REDACTED]

Deze tanden worden gesneden en achteraf geplooid.

Het facturatieadres is:

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
Alvast bedankt voor een correcte afhandeling.

Je mag mij zeker opbellen.

[REDACTED]

De tekeningen die voor de door [REDACTED] geplaatste bestelling(en) gebruikt worden, zijn aangemaakt aan de hand van de AutoCAD- en Autodesk Inventor-software, waarvoor [REDACTED] een licentie betaalt, zodat nogmaals duidelijk blijkt dat [REDACTED] en [REDACTED] zich op onrechtmatige wijze in het bezit gesteld hebben van gegevens en knowhow die door [REDACTED] zijn aangemaakt en die exclusief aan haar toebehoren.

Deze tekeningen werden eerst vanuit [REDACTED] naar het privé e-mailadres van [REDACTED] gestuurd en vervolgens via het privé e-mailadres van deze laatste naar de leverancier gestuurd;

- dat [REDACTED] inmiddels via [REDACTED] vernam dat [REDACTED] destijds (toen alles nog 'koek en ei' leek) duidelijk een harde schijf meegenomen heeft met daarop alle informatie (tekeningen, referenties, interne productgegevens, klantenlijsten, leverancierslijsten,...) m.b.t. [REDACTED] [REDACTED] bevestigde onder meer dat hij op de hoogte was dat een kritisch Excel bestand was meegenomen, waarschijnlijk de machine-lijst Best. Toentertijd ging hij ervan uit dat dit niet problematisch was, gelet op de toenmalige positie van [REDACTED] binnen de schoot van de onderneming, maar inmiddels zijn diens malafide intenties zonneklaar geworden. De verzameling van deze interne gegevens is het resultaat van tientallen jaren kennis, ervaring en knowhow, en bevat de essentie van de hele onderneming van [REDACTED] [REDACTED]: materialen, onderdelen, tekeningen, leveranciers, klanten, prijzen, ...;
- dat [REDACTED] op heden werknemer van [REDACTED] – recent meedeelde dat [REDACTED] hem indertijd – toen [REDACTED] nog samenwerkte met [REDACTED] [REDACTED] – benaderd heeft met de vraag om hem tegen betaling technische informatie te bezorgen m.b.t. specifieke onderdelen en toepassingen (hydraulische pompen, sturingsystemen,...) voor oogstmachines. [REDACTED] geeft aan dat hij niet op deze verzoeken is ingegaan;
- dat [REDACTED] nog vernomen heeft dat [REDACTED] en [REDACTED] recent haar klanten hebben aangeschreven per e-mail. Ze maken gebruik van de e-mailadreslijsten die ze tijdens haar jarenlange relatie met haar specifieke klanten, allen werkzaam in de vlassector, heeft opgebouwd. Ze verwees hiertoe naar haar stuk 5.14. Een dergelijke lijst is voor elke onderneming die actief is in de kleine, besloten wereld van bedrijven actief in de vlassector, van goudwaarde;

- dat uit wat voorafgaat ontegensprekelijk blijkt dat [REDACTED] en [REDACTED] de gegevens hebben meegenomen van vertrouwelijke en cruciale leveranciers waarmee [REDACTED] reeds vele jaren een stevige handelsrelatie heeft opgebouwd, dat zij interne vertrouwelijke bedrijfsinformatie aanwenden zoals technische tekeningen, interne artikelreferenties, productspecificaties, materiaalkennis, prijslijsten e.d.m., dat zij haar klantenlijsten hebben ontvreemd en er niet voor terugdeinzen om haar onderneming te destabiliseren, niet alleen door het afwerpen van twee sterke krachten eind vorig jaar, waaronder [REDACTED], maar ook door een werknemer met 37 jaar dienst bij haar ertoe aan te zetten om concurrerende handelingen te stellen, in strijd met zijn contractuele verplichtingen uit hoofde van zijn arbeidsovereenkomst. [REDACTED] stelde de nodige vorderingen te zullen instellen om een einde te doen stellen aan deze schendingen van oneerlijke marktpraktijken. In afwachting daarvan vorderde ze een aantal vaststellingen te kunnen laten uitvoeren m.o.o. het vrijwaren/veiligstellen van bewijsmateriaal.

2. Wat de rechtsmacht van de rechter op derdenverzet betreft, beschikt de rechter over een volledige rechtsmacht met betrekking tot wat in de bestreden beslissing werd geoordeeld en de derde aanbelangt (zie Cass. 29 juni 2006, RABG 2007, afl. 10, 703-706; Cass. AR C. 17.0661.N, 14 juni 2018, www.cass.be). Binnen die grenzen mag de derde ([REDACTED], [REDACTED]) alle middelen in feite en in rechte aanwenden en wordt hij in principe niet beperkt door de proceshouding van de eiser in de oorspronkelijke procedure (hier [REDACTED]).

De rechter die kennisneemt van het derdenverzet moet nagaan of de procedure op verzoekschrift regelmatig is en/of de door de eerste rechter bevolen maatregelen gegrond zijn (zie Cass. 2 mei 2013, www.cass.be). Uit de artikelen 1122, eerste lid, 1130, eerste lid en 1131 Ger.W. volgt dat het derdenverzet, binnen de grenzen ervan, aldus aanleiding geeft tot een geheel nieuwe behandeling van het geschil (zie Claes, S., Derdenverzet, Bijdrage in X., Bestendig Handboek Burgerlijk Procesrecht, VIII.5 – 3, blz. 122).

Het hof stelt vast dat [REDACTED] inmiddels, op 20 januari 2021, overging tot dagvaarding ten gronde (zoals in kortgeding), doch enkel van [REDACTED] en dus niet van [REDACTED]. De beschikking op eenzijdig verzoek d.d. 21 december 2020 is ten aanzien van [REDACTED] dan ook van rechtswege vervallen.

3. Volstreckte noodzakelijkheid en urgentie in de zin van art. 584, lid 4 Ger.W.?

[REDACTED] werpen vooreerst op dat er niet voldaan was/is aan de vereiste van de strikte noodzakelijkheid om de vordering in te stellen bij eenzijdig verzoekschrift.

De procedure op eenzijdig verzoekschrift is een uitzonderlijke procedure en kan enkel aangewend worden in geval van *volstreckte noodzakelijkheid*. Dat begrip moet restrictief worden geïnterpreteerd aangezien het een substantiële afwijking van het grondbeginsel van de tegenspraak inhoudt.

Er is volstreckte noodzakelijkheid met het oog op een procedure op eenzijdig verzoekschrift in de zin van artikel 584 Ger.W. wanneer er uitzonderlijke omstandigheden zijn die verantwoordend dat in de beginfase van de procedure afbreuk wordt gedaan aan het recht op tegenspraak. Dit is het geval wanneer te vreezen valt dat de gevorderde maatregelen die redelijk en proportioneel zijn, anders zonder voorwerp zouden worden of hun doeltreffendheid zouden verliezen of ingeval zij gericht zijn tegen een onbekende of niet-geïdentificeerde partij (zie Cass., 4 september 2020, C.20.0045.N, T.P.B.2020, afl.5-6, 199).

‘Volstreckte noodzakelijkheid’, zoals bedoeld in artikel 584, derde lid, Ger. W., houdt dus in dat de gevorderde maatregel zodanig dringend is, van zodanige aard is of op zodanige wijze moet worden geformuleerd, dat de rechten van de verzoeker niet adequaat kunnen worden beschermd via het contradictoire kort geding, zelfs niet met verkorting van de termijn om te dagvaarden. Dergelijke uitzonderlijke toestand, die toelaat af te wijken van de algemene regel van de contradictoire rechtspleging ter bescherming van de rechten van verdediging van degene tegen wie de maatregel wordt gevorderd, is voorhanden (1) wanneer zelfs de minste vertraging die inherent is aan de rechtspleging op tegenspraak onbestaanbaar is met de te verlenen rechtsbescherming (‘extreme urgentie’), zoals bijvoorbeeld de onmiddellijke dreiging van een ernstige en onherstelbare schade; (2) wanneer redelijkerwijze concreet en objectief aannemelijk wordt gemaakt dat de gerechtvaardigde vrees kan bestaan dat, gelet op de aard van de dringend gevorderde maatregel, deze niet op doeltreffende wijze kan worden uitgesproken na tegenspraak, precies omdat de contradictoire rechtspleging de geïncrimineerde partij in staat stelt om binnen de kortste tijd op het gevorderde te anticiperen en deze maatregel zonder voorwerp te maken of de doeltreffendheid ervan in het gedrang te brengen (de vereiste van ‘het gewettigde verrassingseffect’); of (3) wanneer er geen tegenpartij is of deze afwezig of onbekend is of wanneer het niet mogelijk is om op een precieze, zekere en afdoende wijze de persoon of de personen te identificeren lastens wie de gevorderde maatregelen moeten worden uitgevoerd. Het bestaan van de volstreckte noodzakelijkheid moet worden nagegaan op het ogenblik dat het verzoekschrift wordt neergelegd (zie Brussel, 19 december 2011, Jaarboek Marktpraktijken, Intellectuele Eigendom en Mededinging 2011, 696).

Met haar vordering, gesteld bij eenzijdig verzoekschrift, beoogde/beoogt [REDACTED] de aanstelling van een sekwester alsook een ‘bewijsbeslag’ m.o.o. het vrijwaren en veiligstellen van bewijsmateriaal.

Volkomen terecht heeft de voorzitter in de beschikking d.d. 21 december 2020 de ‘volstreckte noodzakelijkheid’ in de zin van art. 584, lid 4 Ger.W. aanvaard. Deze is in dit dossier inderdaad gelegen in het feit dat een verrassingseffect noodzakelijk was/is. [REDACTED]

liep immers het risico dat bepaalde bewijsstukken die zij wenst aan te wenden in de bodemprocedure en waarvan zij aannemelijk maakt dat ze in het bezit zijn van [REDACTED] (zie verder), zouden verdwijnen wanneer zij (de partij die ze in haar bezit heeft ([REDACTED] dus)) via een ingebrekestelling of een dagvaarding (in kortgeding of ten gronde) op de hoogte zouden worden gebracht van de vordering van [REDACTED]. De gevorderde maatregelen riskeerden onbruikbaar/zinloos te worden indien ze niet eenzijdig zouden worden opgelegd. Er was onmiskenbaar sprake van een ernstige dreiging dat bewijsmateriaal zou worden weggemaakt.

De eerste rechter heeft er in de bestreden beschikking d.d. 19 oktober 2021 ook terecht op gewezen dat de geïndiceerde gegevens (documenten en digitale data) een vluchtig karakter hebben. Gebeurlijk belastende informatie kan eenvoudig verwijderd, verplaatst of weggemaakt worden. De houding van [REDACTED] zoals deze blijkt uit de hiervoor aangehaalde feitelijkheden, onder verwijzing naar concrete stukken aangehaald in het eenzijdig verzoekschrift d.d. 16 december 2021, de concurrentiële sfeer tussen partijen en de (mogelijke) financiële gevolgen van de (beweerde) inbreuk, brengen ook dit hof tot het besluit dat ernstig getwijfeld kan worden aan de bereidwilligheid van [REDACTED] om spontaan mee te werken aan de overlegging van bepaalde (desgevallend belastende) stukken en gegevens.

[REDACTED] stellen nog dat ze bereid zijn om tussen alle stukken die de gerechtsdeurwaarder/sekwester in beslag heeft genomen de acht stukken, voor zover deze in hun bezit zouden zijn geweest en dus ook in beslag zouden zijn genomen, conform de beschikking van 19 oktober 2021 te selecteren en aan de sekwester en/of de deskundige af te geven, dat de gevorderde maatregel ook vanuit dat oogpunt niet bij eenzijdig verzoekschrift moest worden gevraagd. Dit 'aanbod' zou [REDACTED] echter geenszins de garantie geven dat alle door haar beoogde stukken daadwerkelijk overgelegd worden. [REDACTED] zou ook achteraf op geen enkele manier nog kunnen controleren of alles werd overgemaakt. Dit 'aanbod' doet dus geen afbreuk aan de terecht weerhouden volstrekte noodzakelijkheid.

Het verwijt van [REDACTED] aan het adres van [REDACTED] dat ze nooit een voorafgaande ingebrekestelling hebben ontvangen is onterecht. Ook een voorafgaande ingebrekestelling zou [REDACTED] gealarmeerd hebben over de démarches van [REDACTED] (ten gronde) en zou het verrassingseffect van de maatregelen teniet gedaan hebben.

De voorzitter heeft in de beschikking d.d. 21 december 2020 even terecht de urgentie weerhouden. Met haar stukken maakt [REDACTED] inderdaad voldoende aannemelijk maakt dat er een reële kans is op schade van een bepaalde omvang, met name verlies aan cliënteel en omzet, indien de gevraagde maatregelen niet worden opgelegd. Het hof benadrukt hierbij dat beide partijen actief zijn in een niche-sector (vlassector).

4. Voldoende schijn van recht?

[REDACTED] argumenteren (op incidenteel beroep) verder dat er geen sprake was en is van voldoende schijn van rechten in hoofde van [REDACTED]

Ook hierin kunnen [REDACTED] niet worden bijgetreden.

[REDACTED] heeft in haar eenzijdig verzoekschrift van 16 december 2020 (en bijgevoegde stukken) immers (zeer) concrete – en *prima facie* gegronde – feiten en aanwijzingen gegeven die haar vordering schragen.

[REDACTED] geven in hun besluiten hun eigen versie van de feiten weer en betwisten één en ander, doch ze overtuigen het hof (*prima facie*) niet. De stukken die ze dienaangaande neerleggen zijn eerder beperkt (onder meer worden de beweerde 'wurgcontracten' die [REDACTED] zou hebben opgedrongen niet voorgelegd en blijkt uit geen enkel stuk dat [REDACTED] hen liet bespieden/filmen; van de beweerde 'loze beloftes' ligt evenmin een stuk voor). Hun stukken ontcrachten de stukken van [REDACTED] (*prima facie*) niet. Zo ontkennen [REDACTED] dat [REDACTED] gebonden was tot een geheimhoudingsclausule (onder verwijzing naar hun stuk I.16, een uittreksel uit het KBO-register m.b.t. [REDACTED]). Niettemin legt [REDACTED] onder haar stuk 5.6 diens loonbrief voor. Eén en ander zal finaal beslist worden door de bodemrechter.

Met haar stukken toont [REDACTED] dan ook inderdaad *prima facie* aan:

- dat [REDACTED] op onrechtmatige wijze kennis en *knowhow* van [REDACTED] verworven hebben en gebruiken in de uitoefening van hun concurrerende activiteiten;
- dat een werknemer van [REDACTED] met 37 jaar dienst werd benaderd om nog meer kennis en *knowhow* te verwerven;
- dat [REDACTED] de gegevens van vertrouwelijke leveranciers en klanten waarmee [REDACTED] reeds vele jaren een stevige handelsrelatie heeft opgebouwd hebben meegenomen;
- dat [REDACTED] op onrechtmatige wijze gebruik maken van technische tekeningen, interne artikelreferenties en productspecificaties van [REDACTED]

De eerste rechter wees terecht op het gebruik van specifieke codes in de communicatie met leveranciers (stuk 5.3.1 en 5.3.2 [REDACTED]), op het gericht contacteren van klanten via het direct e-mailadres (stuk 5.14 [REDACTED]) en het ontwikkelen van modellen middels een werknemer van [REDACTED] (stuk 5.7 en 5.8 [REDACTED]).

[REDACTED] beroept zich (*prima facie*) terecht op de art. XVII.2 WER en VI.104 WER. Op basis van dit laatste artikel is elke met de eerlijke marktpraktijken strijdige daad waardoor

een onderneming de beroepsbelangen van een of meer andere ondernemingen schaadt of kan schaden, verboden.

Met haar stukken maakt [REDACTED] (*prima facie*) afdoende aannemelijk dat haar beroepsbelangen geschaad worden door een daad van oneerlijke concurrentie waaraan [REDACTED] zich schuldig maken.

De argumenten die [REDACTED] hier nog aanhalen (o.m. omtrent het spel van de concurrentie, de principes die gelden bij afwijking van personeel, de exclusiviteit van de leveranciers) raken de grond van de zaak.

Met haar stukken maakt [REDACTED] ook afdoende aannemelijk dat [REDACTED] in het bezit zijn van de geïdentificeerde stukken, dat wel degelijk (ook) voldaan is aan art. 877 Ger.W. (gelet op het feit dat ze haar vordering *prima facie* aannemelijk maakt).

5. De bij beschikking op eenzijdig verzoek d.d. 21 december 2020 bevolen maatregelen

5.1. De aanstelling van een sekwester

Bij beschikking op eenzijdig verzoek d.d. 21 december 2020 werd in eerste instantie het volgende beslist:

*"Stellen aan als sekwester, gerechtsdeurwaarder **Marjolein Brepoels**, President Kennedypark 3d, 8500 Kortrijk, met als opdracht:*

Zich te begeven naar (i) het productieatelier van de [REDACTED], gelegen te [REDACTED] en/of (ii) de maatschappelijke zetel van de [REDACTED] en/of (iii) de woonplaats van [REDACTED] en/of (iv) de woonplaats van [REDACTED]

Aan de vernoemde derden, zijnde [REDACTED] of hun aangestelden, te bevelen om aan de sekwester de volgende stukken in origineel of in voorkomend geval in kopie, over te leggen / af te geven:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

6.

7.

8.

[REDACTED]
[REDACTED] bezit in de periode tussen 1 september 2017 en de datum van kennisgeving van de beslag.

Op derdenverzet heeft de eerste rechter geoordeeld dat voormeld **bevel tot afgifte** van de opgesomde documenten/data aan de sekwester, met vertrouwelijkheidsplicht, wettig, wenselijk en verantwoord voorkomt en bevestigde hij de beschikking wat deze maatregel betreft.

[REDACTED] tekenen ook op dit punt incidenteel beroep aan.

Ook het hof oordeelt evenwel, na belangenafweging, dat voormeld bevel tot afgifte terecht werd opgelegd.

Art. 584, lid 5, 1° Ger.W. voorziet dat de voorzitter onder meer een sekwester kan aanstellen. Een sekwester kan stukken bewaren en inventariseren. De aanstelling van een sekwester doet een overeenkomst van bewaargeving ontstaan ten voordele van een neutrale aangeduide derde. Een gerechtelijk sekwester kan in uiteenlopende situaties worden bevolen. Zo bevat art. 1961 Ger.W. een niet-limitatieve lijst van zaken die het voorwerp ervan kunnen uitmaken: in beslag genomen roerende goederen, goederen waarvan de eigendom of het bezit tussen twee personen in geschil is en zaken die een schuldenaar tot kwijting van zijn schuld aanbiedt. Meer algemeen wordt van sekwestratie gebruik gemaakt wanneer men bepaalde zaken in hun bestaande vorm wil houden en een eindoplossing niet in het gedrang wil brengen (zie B. TILLEMANS, Vermogensrecht in kort bestek, Antwerpen, Intersentia, 2013, blz. 448, nr. 1189). Dit is dus - zoals [REDACTED] terecht stelde in haar eenzijdig verzoekschrift - bij uitstek het geval wanneer een partij op eenzijdig verzoekschrift de aanstelling van een sekwester vordert om te vermijden dat de partij of de derde die de zaak oorspronkelijk in haar bezit had, de zaak niet meer kan wegmaken, vernietigen of wijzigen.

Voor het sekwester over bewijsmateriaal moet voldaan zijn aan drie voorwaarden:

- (1) de verzoeker moet het recht hebben om de gevraagde stukken als bewijsmateriaal te gebruiken;
- (2) het verzoek moet betrekking hebben op voldoende geïndividualiseerde en lokaliseerbare bewijsdocumenten;
- (3) de sekwestratie mag de belangen van de wederpartij niet onherroepelijk schaden.

[REDACTED] bewijst wel degelijk dat terzake voldaan is aan voormelde drie voorwaarden:

Hiervoor werd reeds weerhouden dat [REDACTED] met haar stukken afdoende schijn van rechten aantoot. [REDACTED] - die haar vordering ten gronde *prima facie* aannemelijk maakt - is geconfronteerd met een bewijsprobleem. De stukken waarvan ze de afgifte/voorlegging vordert kunnen (na tegensprekelijk debat hieromtrent, waarin de stukken 'gefilterd' zullen worden) door haar worden aangewend in de bodemprocedure, die ze inmiddels ook is opgestart. De argumenten die [REDACTED] dienaangaande opwerpen (o.m. de vraag of de stukken wel vallen onder *knowhow*/bedrijfsgeheimen, de vraag of de leveranciers 'exclusief' van [REDACTED] zijn en de vraag of [REDACTED] een inbreuk pleegt op het beginsel van vrijheid van nijverheid) raken de grond van de zaak. Huidige procedure is enkel gericht op het veiligstellen van bewijsmateriaal.

[REDACTED] heeft een zeer gedetailleerde lijst opgesteld van stukken/gegevens waarvan zij - in eerste instantie - de overlegging aan de gerechtsdeurwaarder/sekwester wenst. Dit betreffen allemaal stukken die uitgaan van [REDACTED] zelf, die werden gecreëerd met software waarvan zij licentienemer is en/of die haar logo dragen. Ook het e-mailverkeer dat [REDACTED] viseert is duidelijk afgelijnd en (periodiek) beperkt tot wat strikt noodzakelijk is om aan haar bewijsprobleem te verhelpen.

[REDACTED] vraagt slechts de overhandiging/overlegging van deze stukken, in handen van de gerechtsdeurwaarder/sekwester, zonder dat deze laatste aan de partijen mag te kennen geven wat zij onder zich houdt. In een tegensprekelijke procedure vorderde [REDACTED] dan de aanstelling van een gerechtsdeskundige met betrekking tot de stukken die de gerechtsdeurwaarder/sekwester onder zich heeft. De gevraagde afgifte betreft dus een louter bewarende maatregel. De belangen van [REDACTED] kunnen niet onherroepelijk geschaad worden, temeer [REDACTED] verplicht werd om binnen korte termijn de bodemprocedure op te starten. Ook gelet op het welomschreven voorwerp van de vordering/maatregel moeten [REDACTED] en [REDACTED] geen 'bedrijfsspionage' vrezen. De bewarende maatregel doet geen afbreuk aan de grond van de zaak, waarin [REDACTED] en [REDACTED] hun recht op tegenspraak kunnen laten gelden.

Volledigheidshalve kan deze gevorderde maatregel ook worden opgelegd in het kader van art. 1462 Ger.W.. De beslaglegger moet niet over een schuldvordering beschikken. Hij moet zich enkel kunnen beroepen op een recht met betrekking tot het goed. Wanneer de documenten waarvan een partij de inbeslagname vordert als zo een goed worden beschouwd – wat hier het geval is – kan deze bepaling een bevel tot bewijsbeslag ondersteunen (zie W. VANDENBUSSCHE, *Bewijs en onrechtmatige daad*, Antwerpen, Intersentia, 2017, blz. 434, nr. 505).

Kortom, de grieven van [REDACTED] (ten aanzien van wie de beschikking op eenzijdig verzoek d.d. 21 december 2020 intussen echter van rechtswege

vervallen is) tegen de bestreden beschikking d.d. 19 oktober 2021 kunnen niet worden bijgetreden.

Het incidenteel beroep is ongegrond.

5.2. De dwangmaatregelen/het bewijsbeslag

Bij beschikking op eenzijdig verzoek d.d. 21 december 2020 werd ook nog het volgende beslist:

"Leggen verbod op aan voornoemde derden om de instrumenterende gerechtsdeurwaarder/sekwester op enige wijze te (laten) hinderen in de uitvoering van zijn opdracht, en met name :

- leggen het bevel op aan voornoemden en hun aangestelden om de gerechtsdeurwaarder/sekwester op eerste verzoek toegang te (laten) verlenen tot de hierboven vermelde plaatsen waar de hierboven beschreven stukken kunnen worden teruggevonden of waar de opdracht van de gerechtsdeurwaarder/sekwester kan worden uitgevoerd (met inbegrip van eventuele privaatieve delen of toepassingen "in the cloud"), onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per uur en per niet-verleende toegang vanaf het verzoek hiertoe door de gerechtsdeurwaarder, waarbij het proces-verbaal van de aangestelde gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;

- leggen het bevel op aan voornoemden en hun aangestelden om aan de gerechtsdeurwaarder/sekwester te (laten) overhandigen op diens eerste verzoek elk voorwerp, exemplaar, informatie of document, al dan niet elektronisch of in de cloud, dat de aangestelde gerechtsdeurwaarder relevant acht in het kader van zijn opdracht, om de in huidige beschikking genoemde stukken aan hem te doen afgeven of overleggen, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per uur en per niet-afgeleverd voorwerp, exemplaar, informatie of document vanaf het verzoek hiertoe door de gerechtsdeurwaarder, waarbij het proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;

- leggen het bevel op aan voornoemden en hun aangestelden om op eerste verzoek van de gerechtsdeurwaarder/sekwester toegang te (laten) verlenen tot de programma's, computers, laptops, tablets, gsm toestellen en de daarop opgeslagen (computer)bestanden, ook wanneer deze bijvoorbeeld in een (privé-)voertuig zouden liggen of wanneer deze "in the cloud" zouden opgenomen zijn, en de nodige paswoorden of enige andere toegangscode aan de gerechtsdeurwaarder/sekwester te laten mee delen, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per uur en per niet-verleende toegang of paswoord vanaf het verzoek hiertoe door de gerechtsdeurwaarder, waarbij het proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;

- leggen het verbod op aan voornoemden en hun aangestelden om de werkzaamheden van de gerechtsdeurwaarder/sekwester op enige wijze te belemmeren en/of te vertragen door volgende handelingen te (laten) stellen: informatie, programma's, documenten of bestanden te wissen of te deactiveren, te weigeren informatie en/of documentatie te geven of door enig ander handelen of nalaten, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per uur belemmering of vertraging, waarbij het proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;

- leggen het verbod op aan voornoemden en hun aangestelden en iedere persoon die aanwezig is tijdens de opdracht van de gerechtsdeurwaarder/sekwester om andere personen

a. toegang te verlenen tot voorwerpen, informatie, computers of documenten die de gerechtsdeurwaarder relevant acht in het kader van zijn opdracht om de in deze beschikking genoemde stukken aan hem te doen afgeven of overleggen, of deze onder zich te houden,

b. te spreken of

c. proberen te verwittigen,

dit alles onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per (poging) tot verwittiging, waarbij het proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;

- Zeggen voor recht dat de gerechtsdeurwaarder/sekwester voor zoveel als nodig een beroep kan doen op een slotenmaker en/of de openbare macht indien de deuren gesloten zijn of toegang geweigerd wordt, in toepassing van artikel 1504 Ger.W.

Machtigen de instrumenterende gerechtsdeurwaarder om indien de voornoemden weigeren de in deze beschikking genoemde stukken vrijwillig te (laten) overleggen of af te (laten) geven, deze stukken in beslag te laten nemen.”

Op derdenverzet heeft de eerste rechter deze maatregelen in de bestreden beschikking d.d. 19 oktober 2021 niet verleend (dus geschrapt).

Deze schrapping maakt het voorwerp uit van het hoger beroep van [REDACTED]

De eerste rechter oordeelde dat het Belgisch recht geen precieze wetsbepaling of rechtsbeginsel bevat dat toelaat om in het kader van een burgerlijk bewijsbeslag, (gedwongen) toegang te nemen tot privéruimten van een betrokken partij teneinde bepaalde documenten/gegevens in beslag te nemen (laat staan dat bepaald zou zijn onder welke toepassingsvoorwaarden dit wel of niet kan).

De eerste rechter overwoog verder dat deze mogelijkheid (om gedwongen toegang te nemen) *in casu* niet opweegt tegen het invasieve karakter van een onverwacht binnendringen van een sekwester in de privéruimten van een burger, al dan niet met behulp van een slotenmaker en/of de openbare macht, teneinde aldaar documenten en digitale data te zoeken en in bewaring te nemen in het kader van een eventueel burgerlijk proces.

Volgens de eerste rechter beschikt [REDACTED] over andere, minder ingrijpende middelen, om haar vordering ten gronde te bewijzen.

De machtiging tot toegang tot de vermelde plaatsen is – aldus de eerste rechter – *prima facie* niet verenigbaar met art. 15 Gw, art. 8 EVRM en art. 17 BUPO.

5.2.1. Wat betreft de rechtsgrond

De onschendbaarheid van de woonst en de bescherming van het privéleven zijn internationaal en grondwettelijk gewaarborgd.

Art. 8 EVRM luidt immers als volgt:

“ recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven

1. een ieder heeft het recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie;

2. geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen;” (onderlijning door het hof)

Art. 17 BUPO luidt als volgt:

“1. niemand mag worden onderworpen aan willekeurige of onwettige inmenging in zijn privé leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling, noch aan onwettige aantasting van zijn eer en goede naam;

2. een ieder heeft recht op bescherming door de wet tegen zodanige inmenging of aantasting;”

En art. 15 Gw luidt als volgt:

“de woning is onschendbaar; geen huiszoeking kan plaatshebben dan in de gevallen die de wet bepaalt en in de vorm die zij voorschrijft.” (onderlijning door het hof)

In het Belgisch recht is enkel (uitdrukkelijk/specifiek) voorzien in de procedure van het beschrijvend beslag inzake namaak. De art. 1369bis/1 tot en met 1369bis/10 Ger.W. voorzien in een specifiek bewijsbeslag voor inbreuken op intellectuele eigendomsrechten. De vordering (zoals in kortgeding/ten gronde) van [REDACTED] heeft echter geen betrekking op een (beweerde) inbreuk op intellectuele eigendomsrechten, doch op een (beweerde – en *prima facie* aannemelijk gemaakte) inbreuk op de wet marktpraktijken. De (uitzonderlijke en zeer specifieke procedure) van het beschrijvend beslag inzake namaak is alhier dus niet van toepassing.

Het feit dat de wetgever de procedure van het beslag inzake namaak niet heeft willen uitbreiden tot inbreuken op bedrijfsgeheimen heeft – naar het oordeel van dit hof – echter niet tot gevolg dat hieruit zomaar kan worden afgeleid dat art. 584 Ger.W. nooit een rechtsgrond zou kunnen vormen voor de zogenaamde ‘private huiszoeking’/het bewijsbeslag.

Het wetsbegrip van art. 8 EVRM en art. 15 Gw moet immers niet in zijn formele betekenis maar in zijn materiële betekenis worden begrepen en slaat bijgevolg op iedere akte, geschreven of ongeschreven, met normatieve draagwijdte (zie J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK, Handboek EVRM. Deel 1: Algemene beginselen, Antwerpen, Intersentia 2005, p. 127, nr. 38 en de rechtspraak van het Hof Mensenrechten waarnaar in de aldaar opgenomen voetnoten wordt verwezen). De voorwaarde kan dus ook vervuld zijn wanneer een algemene norm van intern recht in voldoende mate door de rechtspraak is uitgewerkt (zie W. VANDENBUSSCHE, Bewijs en onrechtmatige daad, Antwerpen-Cambridge, Intersentia, 2017, p. 434, nr. 505).

Art. 584, lid 5, 1° Ger.W. voorziet dat de voorzitter (op eenzijdig verzoek) ‘*onder meer*’ een sekwester kan aanstellen. En lid 5, 2° voorziet dat de voorzitter ‘*om het even welke vaststellingen of deskundige onderzoeken* [kan] bevelen, zelfs met raming van de schade en opsporing van de oorzaken ervan’.

Art. 871 Ger.W. bepaalt het volgende:

“De rechter kan niettemin aan iedere gedingvoerende partij bevelen het bewijsmateriaal dat zij bezit, over te leggen.”

Art. 877 Ger.W. luidt als volgt:

“Wanneer er ernstige en bepaalde aanwijzingen bestaan dat een partij of een derde een stuk onder zich heeft dat het bewijs inhoudt van een ter zake dienend feit, kan de rechter bevelen dat het stuk of een eensluidend verklaard afschrift ervan bij het dossier van de rechtspleging wordt gevoegd.”

En art. 878 Ger.W. luidt als volgt:

“Indien een derde het stuk onder zich heeft, verzoekt de rechter deze vooraf het origineel of een afschrift ervan bij het dossier van de rechtspleging te voegen op de wijze en binnen de termijn die hij bepaalt.

De derde kan zijn opmerkingen bij geschrifte of in raadkamer voordragen.

De partijen mogen er inzage van nemen en er op antwoorden.

Het verzoek van de rechter wordt door de griffier aan de derde gezonden bij gerechtsbrief.”

De art. 871, 877 en 878 Ger.W. sluiten in principe niet uit dat zij samen met artikel 584 Ger.W. de rechtsgrond vormen voor het opvragen van stukken in een procedure in kort geding of op eenzijdig verzoekschrift, mits alle wettelijke voorwaarden van die artikelen vervuld zijn en mits de belangen van de betrokken partijen worden afgewogen (zie Gent, 4 november 2013, TBH 2015, afl. 7, 713, noot W. VANDENBUSSCHE en N. DE LATHAUWER; E. Dirix, ‘Van beslag inzake namaak naar algemeen bewijsbeslag’, RW 2016, 882; de auteur verwijst net als NV Depoortere ook naar art. 1462 Ger.W., dat volgens hem ook toegepast kan worden op elektronische bestanden). De waarheidsvinding heeft - ook naar het oordeel van dit hof - een centrale plaats in ons burgerlijk procesrecht.

Art. 8 EVRM staat - naar het oordeel van dit hof - een *beperkte* vorm van bewijsbeslag op basis van art. 584 Ger.W., in combinatie met de art. 871, 877 en 878 Ger.W. en 1462 Ger.W. niet in de weg (zie ook W. VANDENBUSSCHE, Bewijs en onrechtmatige daad, Antwerpen-Cambridge, Intersentia, 2017, p. 434, nr. 505 *in fine*).

5.2.2. Wat betreft de belangenafweging

Het volstaat voor de toekenning van de gevorderde maatregelen niet dat aan de bepalingen van art. 584 Ger.W., de art. 871 877 en 878 Ger.W. alsook art. 1462 Ger.W. is voldaan. Gelet op de inbreuk op de persoonlijke levenssfeer die de beoogde maatregelen met zich meebrengen moet ook worden nagegaan of de maatregelen in verhouding staan tot het nagestreefde doel (zie Gent, 4 november 2013, TBH 2015, afl. 7, 713). Dit moet *in concreto* worden beoordeeld. De verwijzing door [REDACTED] naar andere casussen in (bepaalde) rechtspraak is dan ook niet relevant.

Zoals hoger reeds aangegeven beoogde/beoogt [REDACTED] met de door haar gevorderde maatregelen slechts de afgifte van welomschreven stukken die uitgaan van haarzelf, of van stukken die werden gecreëerd met software waarvan zij licentienemer is en/of die haar logo dragen. [REDACTED] is met haar vordering, gelet op de aard van de door haar geviseerde stukken, dus niet uit op enige bedrijfspionage. [REDACTED] maakt zich, gelet op de duidelijke omschrijving/aanduiding van de zeer specifieke stukken - ook geenszins schuldig aan een 'fishing expedition' (versta: 'visexpeditie', zijnde een niet-specifieke zoektocht naar belastende informatie). Met betrekking tot de door haar gevraagde stukken 1, 2 en 4 heeft [REDACTED] zelfs bijkomende informatie verstrekt onder de vorm van een voorbeeld/uittreksel, informatie die toelaat om een individuele identificatie mogelijk te maken. Verder is ook het gevraagde e-mailverkeer duidelijk afgelijnd, zowel naar klanten/leveranciers toe als naar de gevorderde periode toe. [REDACTED] is duidelijk enkel geïnteresseerd in de data die in het kader van de bodemprocedure relevant kunnen/zullen zijn.

Aanvankelijk vorderde [REDACTED] in haar eenzijdig verzoekschrift ook:
"F.

De instrumenterende gerechtsdeurwaarder opdracht te geven om een inventaris op te stellen van de onder B genoemde stukken die verweerders hebben overgelegd of afgegeven en/of die in beslag zijn genomen en/of die niet konden worden aangetroffen op de onder A genoemde plaatsen, en een afschrift van deze inventaris mee te delen aan verzoekster en verweerders."

In de beschikking op eenzijdig verzoek d.d. 21 december 2020 werd dit onderdeel afgewezen. De voorzitter overwoog dat aan de eventuele vrees voor bedrijfspionage tegemoet wordt gekomen door in de opdracht van de sekwester te voorzien dat niemand, ook [REDACTED] niet, kennis zal krijgen van de in bewaring genomen stukken en info totdat binnen de op te starten tegensprekelijke procedure hiertoe door de bevoegde rechter in die zin wordt beslist. [REDACTED] heeft zich bij deze afwijzing neergelegd en viseert dus (nog slechts) de afgifte van de geviseerde stukken/gegevens in handen van de gerechtsdeurwaarder/sekwester.

Door deze beperking heeft de voorzitter (in de beschikking op eenzijdig verzoek) afdoende waarborgen ingebouwd qua betrouwbaarheid. Pas na een tegensprekelijke procedure zal immers beslist worden over het lot van de stukken/gegevens zonder dat (ook) [REDACTED] eerst te weten kan en zal komen wat de gerechtsdeurwaarder/sekwester onder zich houdt (zie ook K. NEEFS, 'Over vissers in bewijsnood: Bewijsbeslag & bedrijfsgeheimen', IRDI 2018, afl. 3-4, 227).

Zoals eveneens reeds weerhouden maakt [REDACTED] haar vordering (ten gronde) *prima facie* aannemelijk en vordert zij huidige maatregelen slechts met één doel, te weten bewijsstukken te verzamelen. Het bewijsbeslag is hiertoe noodzakelijk omdat er inderdaad een gegronde vrees bestaat dat de betrokken stukken en gegevens zouden verdwijnen. Zonder het 'bewijsbeslag' en met enkel de veroordeling tot afgifte van de gevraagde stukken/documenten (zoals door de eerste rechter opgelegd/toegekend) blijft [REDACTED]

[REDACTED] onmiskenbaar geconfronteerd met haar bewijsprobleem. [REDACTED] maakt afdoende aannemelijk dat elke spontane medewerking vanwege [REDACTED] en [REDACTED] uitgesloten is, terwijl het risico op het verdwijnen van de stukken/documenten reëel, zelfs groot is.

Anders dan de eerste rechter oordeelde kunnen de maatregelen die bij beschikking op eenzijdig verzoek d.d. 21 december 2020 werden opgelegd, ondanks het derdenverzet, worden bevestigd behoudens evenwel voor zover ze betrekking hebben op de privéwoning (en privéwagens) van [REDACTED] en [REDACTED] (ten aanzien van wie de beschikking op eenzijdig verzoek d.d. 21 december 2020 inmiddels van rechtswege vervallen is). De invasieve maatregel van het bewijsbeslag kan inderdaad enkel worden toegelaten voor het productieatelier en de bedrijfszetel van [REDACTED] waarvan afdoende aannemelijk wordt gemaakt met stukken (zie hoger) dat de geviseerde stukken zich aldaar zouden kunnen bevinden. De stukken van [REDACTED] maken geenszins aannemelijk dat [REDACTED] en [REDACTED] (ten aanzien van wie de beschikking op eenzijdig verzoek d.d. 21 december 2020 inmiddels van rechtswege vervallen is) ook in hun privéwoning over nuttige stukken beschikken. Alle stukken/documenten waarvan [REDACTED] de afgifte vraagt zijn immers gerelateerd aan de activiteiten van [REDACTED]. Dat bepaalde documenten zich 'in de cloud' bevinden (versta: opgeslagen online en niet op de computer) en vanop verschillende plaatsen toegankelijk en uitwisbaar zijn volstaat niet om machtiging ook voor de privéwoningen en -voertuigen uit te spreken.

5.2.3. Wat betreft de alternatieve middelen

De eerste rechter overwoog, zoals gezegd, dat [REDACTED] over andere, minder ingrijpende middelen beschikt om haar vordering ten gronde te bewijzen.

De eerste rechter gaf echter niet aan wat deze alternatieve middelen zouden kunnen zijn.

Ook hierin kan het hof de eerste rechter niet bijtreden. [REDACTED] beschikte/beschikt over geen enkele andere mogelijkheid, die voor [REDACTED] en [REDACTED] minder ingrijpend is, om het bewijsmateriaal veilig te laten stellen. Het (louter) bevel tot afgifte van de gevraagde stukken/documenten zonder enige verrassende dwangmaatregel volstaat/volstond, gelet op de houding van [REDACTED] en [REDACTED] niet.

In hun besluiten wijzen [REDACTED], [REDACTED] en [REDACTED] er - zoals gezegd - meermaals op dat ze bereid zijn om tussen alle stukken die de sekwester in beslag heeft genomen de acht stukken, voor zover deze in hun bezit zouden zijn geweest en dus ook in beslag zouden zijn genomen, conform de beschikking van 19 oktober 2021 te selecteren en aan de sekwester en/of de deskundige af te geven. [REDACTED] neemt hier - terecht - geen genoegen mee. Dit zou haar onvoldoende de garantie geven dat alle betreffende

stukken daadwerkelijk overgelegd worden. [REDACTED] zou (zoals gezegd) ook achteraf op geen enkele manier nog kunnen controleren of alles werd overgemaakt.

[REDACTED] argumenteren dat de bewijswaarde van de acht gezochte stukken beperkt is nu het beweerde bezit ervan nog niets zegt over het al dan niet rechtmatig bezit. Dit argument raakt echter de grond van de zaak.

5.3. Besluit:

Terzake moeten de belangen van partijen worden afgewogen.

Het door [REDACTED] gevorderde 'bewijsbeslag' betreft een invasieve maatregel die - gelet op de (internationale en grondwettelijke gewaarborgde) onschendbaarheid van de woonst en bescherming van het privéleven - enige terughoudendheid vereist.

In het kader van voormelde belangenafweging en meer bepaald gelet op:

- (1) het feit dat er wel degelijk een wettelijke basis voorhanden is voor het 'bewijsbeslag';
 - (2) de voldoende schijn van rechten in hoofde van [REDACTED] (en lastens [REDACTED] en [REDACTED] en aanvankelijk [REDACTED] ten aanzien van wie de beschikking op eenzijdig verzoek d.d. 21 december 2020 inmiddels van rechtswege vervallen is);
 - (3) de duidelijke en gedetailleerde lijst van de geviseerde stukken/documenten (en het feit dat deze allen een onbetwistbare link hebben met [REDACTED], die ontkracht dat er hier sprake is van een 'fishing expedition' of dat [REDACTED] uit is op bedrijfsspionage;
 - (4) de beperking van de gevorderde maatregel tot het overhandigen van de stukken/documenten aan de gerechtsdeurwaarder/sekwester in afwachting van het resultaat van de tegensprekelijke procedure (waarbij ook [REDACTED] niet kan en mag weten wat er precies werd overhandigd en in beslag genomen), die maakt dat er ten aanzien van [REDACTED] voldoende waarborgen qua vertrouwelijkheid en m.o.o. de bescherming van hun privacy zijn ingebouwd;
 - (5) het feit dat het bewijsbeslag noodzakelijk is in het kader van de waarheidsvinding m.o.o. de procedure ten gronde;
 - (6) het gegeven dat [REDACTED] verplicht werd om binnen korte termijn voormelde tegensprekelijke procedure op te starten;
 - (7) het gegeven dat er geen (minder ingrijpende) alternatieven voorhanden waren/zijn;
- verklaart ook het hof, met de voorzitter die oordeelde op eenzijdig verzoek (en dus anders dan de voorzitter die oordeelde op derdenverzet) de vordering (grotendeels) gegrond en het derdenverzet zodoende slechts beperkt gegrond.

Het hof bevestigt de door de voorzitter op eenzijdig verzoek in de beschikking d.d. 21 december 2020 opgelegde maatregelen, behoudens waar deze betrekking hebben op de privéwoning en privéwagens van [REDACTED] en [REDACTED] (ten aanzien van wie de beschikking op eenzijdig verzoek d.d. 21 december 2020 inmiddels van rechtswege vervallen

is). De teruggave van de inmiddels aan de gerechtsdeurwaarder/sekwester overhandigde stukken is niet aan de orde, behoudens voor wat betreft de stukken/documenten, aangetroffen in de privéwoningen en privévoertuigen (waarvoor huidig arrest een titel inhoudt). [REDACTED] is een aangestelde van [REDACTED] zodat het feit dat de beschikking op eenzijdig verzoek ten aanzien van hem vervallen is, zonder verder gevolg op dit punt is.

Anders dan [REDACTED] argumenteren maakt [REDACTED] geen misbruik van de procedure tot aanstelling van een sekwester. Rechtsmisbruik bestaat in de uitoefening van een recht op een wijze die kennelijk de grenzen te buiten gaat van de uitoefening van dat recht door een bedachtzaam en voorzichtig persoon. Er is zoals gezegd geen sprake van een 'fishing expedition'. De opgelegde maatregelen zijn noodzakelijk proportioneel en beperkt tot het strikt noodzakelijke. De feitelijkheden, zoals door [REDACTED] aangehaald in haar eenzijdig verzoekschrift, worden (*prima facie*) gestaafd door haar stukken en tonen aan dat [REDACTED] aanvankelijk niet de minste reden had om argwaan te vertonen ten aanzien van [REDACTED]. Het verwijt aan het adres van [REDACTED] dat ze te lang zou hebben gewacht met het indienen van haar verzoekschrift om dan een veel te verregaande vordering te stellen is onterecht. Er was (*prima facie*) sprake van een opeenstapeling van feitelijkheden en (finaal) van een voortschrijdend inzicht bij [REDACTED] (wat haar *prima facie* niet kwalijk kan worden genomen).

De vordering van [REDACTED] tot betaling van een provisionele schadevergoeding van 1,00 EUR is in die omstandigheden ongegrond.

Tot slot bevestigt het hof ook de opgelegde dwangsommen. De door [REDACTED] en [REDACTED] voorgestelde dwangsom van 50,00 EUR per inbreuk, met een limiet van 10.000,00 EUR, is een onvoldoende financiële prikkel om hen ertoe aan te zetten de veroordeling na te leven. Dat ze zouden meegewerkt hebben om de gerechtsdeurwaarder de gevraagde informatie te bezorgen moet later blijken doch zou hieraan geen afbreuk doen.

6. Vermits het derdenverzet slechts beperkt gegrond is worden [REDACTED] veroordeeld tot de kosten van de beide instanties.

Vermits [REDACTED] de beschikking d.d. 21 december 2020 op 18 januari 2021 nog heeft laten betekenen aan [REDACTED], doch deze laatste niet mee heeft laten dagvaarden zoals in kortgeding/ten gronde, bij exploit van 20 januari 2021, waardoor de beschikking op eenzijdig verzoek d.d. 21 december 2020 van rechtswege vervallen is ten aanzien van [REDACTED] is [REDACTED] hem een rechtsplegingsvergoeding verschuldigd voor de beide instanties.

OP DEZE GRONDEN

HET HOF, recht doende op tegenspraak.

Verklaart de hogere beroepen toelaatbaar, wijst het incidenteel beroep af als ongegrond en verklaart het hoger beroep grotendeels gegrond.

Stelt vooreerst vast dat de beschikking op eenzijdig verzoek d.d. 21 december 2020 ten aanzien van [REDACTED] van rechtswege vervallen is, bij gebrek aan dagvaarding ten gronde.

Verklaart het derdenverzet slechts beperkt gegrond.

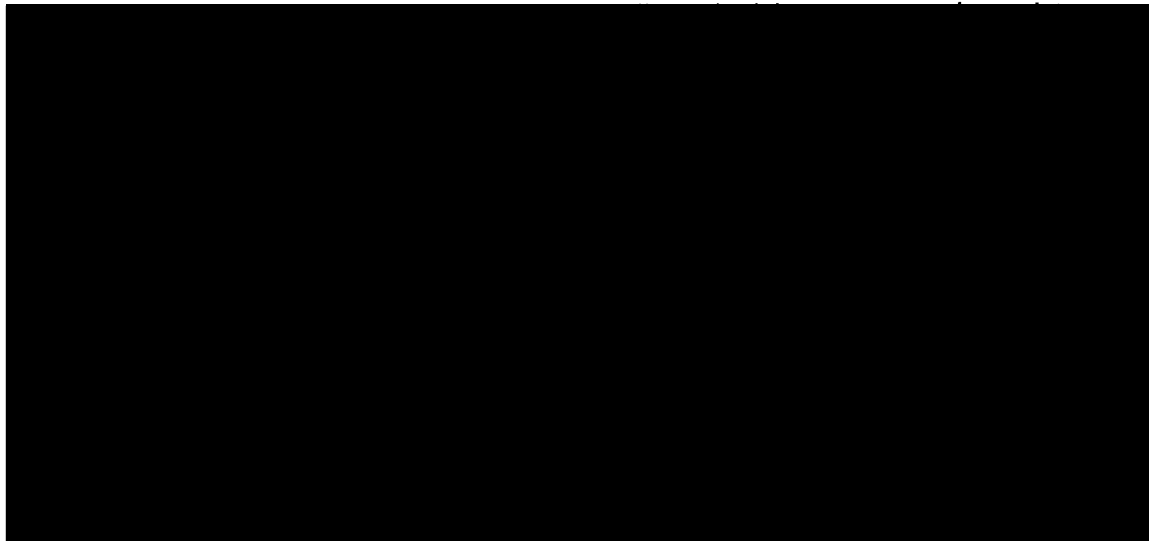
Bevestigt de beschikking op eenzijdig verzoek van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk d.d. 21 december 2020, behoudens waar de maatregelen betrekking hebben op de privéwoning en privéwagens van [REDACTED] (en [REDACTED] ten aanzien van wie de beschikking d.d. 21 december 2020 inmiddels is vervallen), zodoende dat slechts volgende passages in het beschikkend gedeelte van voormelde beschikking d.d. 21 december 2020 moeten worden geschrapt:

*“Stellen aan als sekwestre, gerechtsdeurwaarder **Marjolein Brepoels**, President Kennedypark 3d, 8500 Kortrijk, met als opdracht:*

Zich te beëven naar (i) het productieatelier van de [REDACTED] en [REDACTED], gelegen te [REDACTED] en/of (ii) de maatschappelijke zetel van de [REDACTED] en/of (iii) de woonplaats van [REDACTED] en/of (iv) de woonplaats van [REDACTED]

Aan de vernoemde derden, zijnde [REDACTED] of hun aangestelden, te bevelen om aan de sekwestre de volgende stukken in origineel of in voorkomend geval in kopie, over te leggen / af te geven:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.

7.

8.

Leggen verbod op aan voornoemde derden om de instrumenterende gerechtsdeurwaarder/sekwester op enige wijze te (laten) hinderen in de uitvoering van zijn opdracht, en met name :

- leggen het bevel op aan voornoemden en hun aangestelden om de gerechtsdeurwaarder/sekwester op eerste verzoek toegang te (laten) verlenen tot de hierboven vermelde plaatsen waar de hierboven beschreven stukken kunnen worden teruggevonden of waar de opdracht van de gerechtsdeurwaarder/sekwester kan worden uitgevoerd (met inbegrip van eventuele ~~privatieve delen~~ of toepassingen "in the cloud"), onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per uur en per niet-verleende toegang vanaf het verzoek hiertoe door de gerechtsdeurwaarder, waarbij het proces-verbaal van de aangestelde gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;

- leggen het bevel op aan voornoemden en hun aangestelden om aan de gerechtsdeurwaarder/sekwester te (laten) overhandigen op diens eerste verzoek elk voorwerp, exemplaar, informatie of document, al dan niet elektronisch of in de cloud, dat de aangestelde gerechtsdeurwaarder relevant acht in het kader van zijn opdracht, om de in huidige beschikking genoemde stukken aan hem te doen afgeven of overleggen, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per uur en per niet-afgeleverd voorwerp, exemplaar, informatie of document vanaf het verzoek hiertoe door de gerechtsdeurwaarder, waarbij het proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;

- leggen het bevel op aan voornoemden en hun aangestelden om op eerste verzoek van de gerechtsdeurwaarder/sekwester toegang te (laten) verlenen tot de programma's, computers, laptops, tablets, gsm toestellen en de daarop opgeslagen (computer)bestanden, ook ~~wanneer deze bijvoorbeeld in een (privé-)voertuig zouden liggen of wanneer deze "in the cloud" zouden opgenomen~~ zijn, en de nodige paswoorden of enige andere toegangscode aan de gerechtsdeurwaarder/sekwester te laten mee delen, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per uur en per niet-verleende toegang of paswoord vanaf het verzoek hiertoe door de gerechtsdeurwaarder, waarbij het proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;

- leggen het verbod op aan voornoemden en hun aangestelden om de werkzaamheden van de gerechtsdeurwaarder/sekwester op enige wijze te belemmeren en/of te vertragen door volgende handelingen te (laten) stellen: informatie, programma's, documenten of bestanden te wissen of te deactiveren, te weigeren informatie en/of documentatie te geven of door enig ander handelen of nalaten, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per uur belemmering of vertraging, waarbij het proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;

- leggen het verbod op aan voornoemden en hun aangestelden en iedere persoon die aanwezig is tijdens de opdracht van de gerechtsdeurwaarder/sekwester om andere personen

a. toegang te verlenen tot voorwerpen, informatie, computers of documenten die de gerechtsdeurwaarder relevant acht in het kader van zijn opdracht om de in deze beschikking genoemde stukken aan hem te doen afgeven of overleggen, of deze onder zich te houden,

b. te spreken of

c. proberen te verwittigen,

dit alles onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per (poging) tot verwittiging, waarbij het proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder als bewijs geldt;

- Zeggen voor recht dat de gerechtsdeurwaarder/sekwester voor zoveel als nodig een beroep kan doen op een slotenmaker en/of de openbare macht indien de deuren gesloten zijn of toegang geweigerd wordt, in toepassing van artikel 1504 Ger.W.

Machtigen de instrumenterende gerechtsdeurwaarder om indien de voornoemden weigeren de in deze beschikking genoemde stukken vrijwillig te (laten) overleggen of af te (laten) geven, deze stukken in beslag te laten nemen.

Machtigen de instrumenterende gerechtsdeurwaarder bijkomend om:

- zich voor de uitvoering van de opdracht te laten bijstaan of te laten vervangen voor een gerechtsdeurwaarder naar zijn keuze, zodat de opdracht op hetzelfde ogenblik op de in huidige beschikking genoemde plaatsen kan worden uitgevoerd;*
- de hierna genoemde maatregelen te nemen die nuttig zijn voor de uitvoering van zijn opdracht binnen de grenzen ervan en met name, afschriften te nemen, kopieën, fotokopieën, fotografieën en audiovisuele opnames te maken van de in huidige beschikking genoemde stukken;*
- eventuele elektronische bestanden of e-mails te kopiëren op een externa USB schijf of enige andere geschikte drager;*
- zich zo nodig door één of meerdere IT-deskundigen naar eigen keuze te laten bijstaan bij de uitvoering van zijn opdracht;*
- bovenvermelde plaatsen zo dikwijls te bezoeken als nodig is voor de goede vervulling van zijn opdracht en er alle informatie te verzamelen die daarvoor nodig is.*

Machtigen de instrumenterende gerechtsdeurwaarder om een inventaris op te stellen van de in huidige beschikking genoemde stukken die hem werden overgelegd en/of die in beslag zijn genomen en / of die niet konden worden aangetroffen op de in huidige beschikking genoemde plaatsen.

Bevelen dat alle informatie en stukken bekomen in het kader van de uitvoering van huidige opdracht, inclus de inventaris, bewaard worden door de sekwester en aan niemand mogen worden kenbaar gemaakt tenzij dit bij beslissing vanwege de bevoegde rechter in de op te starten tegensprekelijke procedure wordt opgelegd/toegelaten.

Zeggen voor recht dat voormelde maatregel van rechtswege komt te vervallen indien verzoekster geen dagvaarding zoals in kort geding bij de bevoegde rechtbank zal hebben ingeleid, uiterlijk en – met respect voor daar geldende wettelijke dagvaardingstermijnen – op de eerst beschikbare zitting van deze bevoegde rechtbank volgend op de betekening van huidige beschikking aan de geïnviseerde derden voormeld.

Wijzen het meer- of anders gevorderde af.”

Verwijst [REDACTED] in de kosten van het derdenverzet van de beide instanties, die aan hun zijde niet dienen te worden begroot daar zij hen ten laste blijven, en die aan de zijde van [REDACTED] vereffend worden op 1.560,00 EUR rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg, 22,00 EUR Bijdrage Begrotingsfonds en 1.680,00 EUR rechtsplegingsvergoeding beroepsinstantie.

Veroordeelt [REDACTED] en [REDACTED] in toepassing van artikel 269(1) en (2) W. Reg. tot betaling aan de Belgische Staat, FOD Financiën van de op een bedrag van 400,00 EUR begrote rolrechten in hoger beroep, hetzij elk 200,00 EUR.

Verwijst [REDACTED] n een rechtsplegingsvergoeding ten gunste van [REDACTED] vereffend op 1.560,00 EUR in eerste aanleg en 1.680,00 EUR in graad van beroep.

Aldus gewezen door de **EERSTE KAMER** van het hof van beroep te Gent, zetelende in burgerlijke zaken, samengesteld uit:

L. TAVERNIER, raadsheer, waarnemend voorzitter;

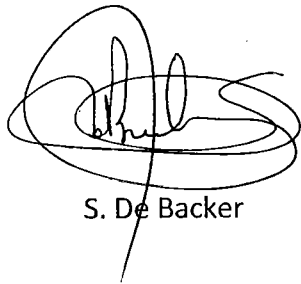
O. DE VEL, raadsheer;

A. GRAWET, raadsheer,

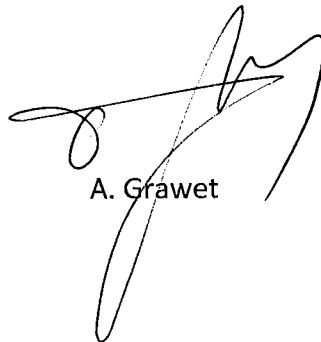
en uitgesproken door de waarnemend voorzitter van de kamer in openbare terechtzitting op

30 JUNI 2022,

bijgestaan door S. DE BACKER, griffier.

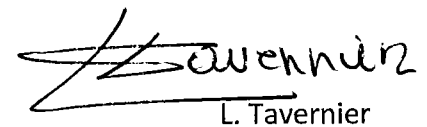
S. De Backer

A. Grawet

O. De Vel

L. Tavernier

